

ש"ח שער הגלגולים הקדמה ב"ו

כו

למעלה צפת היא וממה שכתבתי לך עתה תוכל להקיש ולהבין מדעתך דברי הנפלאה' אם עיני שכל לך :

הקדמה ב"ו (א) והיא מדברת בענייני הגשמו'. דע כי אין שום גשמה בעולם שתי' ח"ו ערומה מבלי לבוש אחד שבו מהלבשת בעה"ז וענין הלבוש הזה נרמז בזוהר צפ' משפטי' דדברי ר' ייבא שבא על פ' שארה כסותה ועונתה ועל פסוק לא ימשול למכרה בצגדו זה. ונבאר עתה מה ענין הלבוש הזה שיש אל הגשמה הנה כל מה שאירע ליוסף הלדיק בעה"ז עם אדונתו אשת פוטיפרע שילאו י' טפות זרע מבין לפרני רגליו (ב) כמש"ה ויפוזו זרועי ידיו כמו כן אירע למעל' ביוסף הלדי' העליון שהוא ספי' היסוד וכאשר ילאו אחסם עשר טפות ונלוו' נשמות קדושות מן היסוד העליון הזכר לצטלה ולא נתקבלו צרחס הנקבה העליונה נאחזו הקליפות באחסם הנשמות וכבר הודעתך כמה צחי' פרלופי' יש למעלה תלויים בזו"ן ובכל הפרלופי' ההם יש בהם צחי' היסוד שבהם ונמלא כי מכל צחי' יסוד שיש למעלה ילאו מומנו נלוות נשמות לצטלה ונאחזו בהם הקליפות כי כל היסודות נרמזים ביוסף הלדיק :

והנה חמש צחי' זוגים יש שם למעלה ומכל יסוד מהם ילאו נלוות כנז' וזה הדרס כפי מעלת מדריגתם **זווג א'** (ג) הוא ז"א הנק' ישראל עם נוקביה הנקרא' רחל וזמן זווג זה הוא צמוסף דשבת כי אז רחל נגדלת בכל ארך ז"א ממש כמוהו ואז מזדווגים יחד ע"י היסוד האמיתי של ז"א :

זווג ב' הוא זווג יעקב עם רחל וזמנו בשחרית של ימי החול והוא מזדווג עמה ע"י היסוד שלו האמיתי **זווג ג'** הוא זווג יעקב עם לאה אחר חלות לילה ואז שניהם נגדלים ומתפשטי' בארך כל ז"א כלו ע"י מליאות יסוד אחד שבו **זווג ד'** הוא זווג ישראל עם לאה במנחה דימי החול והיא אינה מתפשטת רק בשעור חליו העליון שהוא עד ההזה שלו ואז הוא מזדווג עמה ביסוד שהיה לו בתחלה אל ז"א בהיותו צחי' שש קלוות בלבד כמבואר אללינו בענין התפלות (ד) :

זווג ה' הוא זווג יעקב עם לאה בתפלת ערבית דימי החול והוא צחי' העליון של ז"א ואז הוא ע"י צחי' היסוד האחר. הרי מלינו חמשה מיני זוגים ולהם חמשה מיני יסודות ומכל אלו היסודות ילאו טפות קרי ואמנם אלו הטפות הם סוד לבושי הגשמות ודע כי לבושים האלו תמיד נשארים דבקי' עם הגשמות ואין הלבוש הזה נפרד מן הגשמה שבחוכו לעולם אפי' לאחר התחיה ודע כי ג"כ הוא בכל מיני הלבושי' שלוקחו' שאר הגשמות :

ונבאר עתה כל אלו החמשה צחי'. הצחי' **א'** שהוא הזווג היותר מעולה שבכלם הוא זווג ישראל עם רחל והנה יש בו צ' צחי' משא"כ בשאר הזוגים והוא שביסוד האמיתי של ישראל שהוא המזדווג עם רחל יש בו חמשה חסדים וחמשה גבורות הנמשכי' שם ממוחי' דאימי' וגם חו"ג ממוחי' דאבא כי הנה היסוד דאב' המתלב' תוך ז"א הנה הוא מגיע ומתפשט עם סיוס היסוד דז"א ממש והנה העשר גבורות שהם חמשה דאבא וחמשה דאימי' הם צחי' עשרה הרוגי מלכות אשר נשמותיה' נתלבשו באלו הטיפות והחמשה גבורות דאבא הם (ה) ר' עקיבא. רשב"ג. ר' ישבב הסופר. ר' ישמעאל בן אלישע כ"ג. ור' יהודה בן בבא. ונלע"ד כי הדרס כך ממש כי ר' עקיבא (ו) הוא חסד שבגבורות. ורשב"ג גבורה שבגבורות וכו'. ואל תתמה אם נשמת ר' עקיבא הוא משרש קין שהוא מאימא כנוכר בדרושי' אחריו ולבוש נשמתו יהיה מאבא (עי' ע"ה פ"ט מש' ד') ועד"ז בכל אחד ואחד מהאחרים כפי מה שהוא ודע כי אין בזה קפידה והטעם הוא כי כבר ביארנו (ז) במקום אחר איך חסדים דאימא הם מתלבשי' ביסוד אבא ושם נקראים גבורות דאבא ועוד כי הנה הכל מתערבי' בהיותם בתוך היסוד ולכן יש ליוסף קורבה עם כל השצטי' להיותו מצחי' היסוד ושאר לבושי' הגשמות חמשה הרוגי מלכות

הנשארים

(א) לק' ד' ס"ז ש' מאמרשבי' ד' כ"א פ' חיי טרה ש' הכי' דרוש שיניי התפלות עם שנוייהם ע"ש ונ"ל דזווגים הנז"ל אין זמנם שזה דוה צהיל וזה בשבת זה ביום וזה בלילה ויוסף באיזה זמן היה שילאו הטי' הלא אינו אלא בזמן א' מהם ואיך מגיע הפנס ככולם ועוד מצריחת העולם עד בהמ"ק ל"ג ועיין ע"ה בלו' פ"ב ושם מ"ש בש"ס : (ב) עיין ע"ה ש' ח' פ"ג ושם : (ג) ש' הכו' ד' מ"ה ע"ג ודרוש ב' דעמידה במלת מלך עזר וכו' : (ד) ש' הכו' דרוש א' דמנחה דערבית פ"כ : (ה) ש' הכו' ד' פ"ז ע"א : (ו) עיין ע"ה ש"ך ספ"ט ושם כס' ש"ס כה"א : (ז) ש' הכו' דרוש ג' דלינית וכע"ה ככ"מ :

(יב)

עי' להש'מש זל כש' מארז'ל שס שהקשה שאיך
 אלו עושים למ"ן למל' אפי' לאחר שסבלו ענשם
 והלא כ' רז'ל בש"המ דהמחוייב כרת יורדת
 נשמתו לקני' ואין בו עליית מ"ן כלל יעש' ואני
 בער ולא אדע מהיכא שמייע ליה הכי מהתם הא
 אדרבא איפכא מש' דהא קא' התם דאינה עולה
 שס בעת פטירתה בסוד מ"ן יעש' ומש' דרווקא
 בעת פטירתה הוא משום דאכתי לא קבלה עונש'
 אבל כתר דקבלה עונשה מאן לימא לן דאינה
 עולה בסוד מ"ן ואי משום כריתה קרייך הא
 אשכחן לשון כריתה דאינו החלטוי כמו ספר
 כריתות דאינו אלא לשון הרחקה ועי' ספר הכרית
 ח"ב בענין הכרת יעש' וה"כ מסתברא דלא ידח
 ממנו נדח כתיב ויעוד אפי' לשטויתיה הא קי"ל
 דלא שייך כרת אלא כנפש ולא בר'ון כמ"ש לעיל
 בהק' ד וכס"הל רכ"ה בעניינה דכרת גופיה יעש'
 וא"כ מאי קשיא ליה הא שפיר מעלים מ"ן וינהו
 מזר הר"ן שלהם ואי משום דאין העלאת מ"ן
 במל' אלא מזר הנפש שמשם שורש מחלבה ולא
 מזר הר"ן שהעלאת מ"ן יודהו לא"ה מ"מ זל
 דשו נשתנו לגריעותא והיא גופא אחא לאשמעינן
 הרז'ל דאין לו כשאר אנשי דהר"ן שלהם מעלים
 מ"ן לא"ה אלא נשארם הם למטה בסוד מ"ן
 שבמל' וק"ל :

הקדמה כה

הקדמה זו לא מלאתי צעת
 שהובאה במ"א :

א שם ודע כי ההרים האלו וכו' הם הולכים
 וגדלים וכו' כ"כ מכאן מוכח שיש כח
 המגדל גם בדומם וכ"כ בס"הל פ' וישלח ד"מר
 ע"כ ומהתימה על הר"ה בעל ס' הכרית שכ'
 במאמר איכות הדומם פ"ג שאין כח המגדל
 בדומם ומה שאנו רואים אכנים קטנים שנעשו'
 יותר גדולים בכמותם ברבות הימים לא מחמת
 כח המגדל שבהם רק מחמת שנרכקו בהם חלקי
 עפר וחול והיו לאכזן יעש' ולא זכר שר דהארז' זל
 דלא פסיק מפומיה ודבריו הם נר לרגלו ככ"מ
 סובר להיפך ודע דאין להקשות על רז'ל דסלעי'
 הקבועים ככותל יוכיחו שאין נראה בהם גידול
 לעולם רז'ל דע"כ ל"ק אלא כשהן מחוכרים עדין

במקום מחלכם אבל לא בתלושין דהא לומת
 שנתלש נמי אינו גדל צוד ועוד לפי שהם
 נלחצים עי' מכרית שהוא הכנין ואין ליישב דברי
 הר"ה בעל ס' הכרית הנ"ל דאיירי בתלוש דהא
 על עיקר איכות הדומם קא' יעש' וק"ל :

ב שם וכאשר איזה מעיין וכו' נסתם ויבש
 גם כוחו למעלה כתייבש ואינו מעלה
 מ"ן כ"כ לא ידענא טעמא מאי וחפשי שעי'
 העונות נהר יתרב ויבש ונעשה אחיזה לקלי'
 כאותו כח שלמעלה בסוד והאכזן גדולה שהיא
 הקלי' עפי' הבאר וק"ל :

ג שם ולפעמים תראה שנתחדש מחדש ויאל
 מעיין וכו' כ"כ נר' דרוקא כיאל משיו
 כירי שמים שהוא עי' איזה זכות אבל עי' חפיה
 כירי אדם אינו ככלל זה :

הקדמה כו

כל הקדמה זו עי' לקמן דס' ע"ב
 ובס"הג פ"לה ד"סג יעש' :

א שם דע כי אין שום נשמה כעולם שתהיה
 ח"ו ערומה וכו' וענין הלבוש נרמז
 בור' וכו' וכבאר עתה מה ענין הלבוש הזה וכו'
 כ"כ אע"ג דמסגנון לשון רז'ל נר' דאתא לפירושי
 ענין הלבוש של כל הנש' שבעולם מ"מ לא מלינו
 שביאר בכאן רק ענין הלבוש של אותם נשמות
 הנמשכות ממוח הדעת עלמו מהח"ו שכו
 למעלה ולא מהתפשטותם למטה כו"ק כמכו'
 לקמן בהק' דידן דכז' ע"כ וזה אינו רק ליחודי
 סגולה כמו דהמ וכיולא כנו' בע"ח ש"מ סו"פח
 וכס"הפ פ' וירא ר"כו ע"א יעש' אלא שמה
 תקיף ג"כ לשאר הנש' הנמשכות מהתפשטות
 החו"ג למטה כו"ק לפי שבחי' הנש' בכ"מ שהיא
 היא מחו"ג החדשים הנמשכים לזון בכל זוג
 מהביוריים ולבוש הנש' בכ"מ שהוא הוא מהחו"ג
 הא' שבעת חזי' זון כמ"ש רז'ל כש'טל פז' ופ"ח
 אלא שיש נש' ולבוש ממוח הדעת עלמו למעלה
 הנש' מחו"ג החדשים דשם והלבוש שלה מחו"ג
 הא' דשם ויש נש' ולבוש שלה מחו"ג המתפשטים
 למטה כו"ק וגם הם ערז' הנש' מהחו"ג החדשי'
 דשם והלבוש שלה מחו"ג הא' דשם כי הלבוש הוא
 לפי ערך הנש' אם היא ממוח הדעת עלמו או
 מהתפשטותו

מהתפשטותו למטה ורזל ביאר בחי' הא' שהם הנמשכות ממוח הדעת עצמו וממנו תקיט לכחי' הב' וק"ל :

ב שם שילאו ו' עי' זרע מכין לפרכיו כמש"ה ויפוזו זרועי ידיו . כ"כ מה שהכתוב אומר ידיו ורזל דרוש רגליו עי' בע"כ ש"ח פ"ג בהנה להר"ש בן סיד והל"מח כמכו"ש רי' ע"א זעש :

ג שם כי כל היסודות נרמזים ביוסף הדריק כ"ב היונו כמש"ל בהק' יא ד"ג סו"עא כי האדם הוא מושרש בכל הפרטו' במקום אחיות נשמתו מנוק' דעשיה עד רוח המעלות זעש . וא"כ יוסף ה"ענה שאחיות נשמתו היא ביסוד הרי הוא מושרש בכל היסודות וכולם אירע מה שאירע וק"ל :

ד שם והנה חמש זוונוים וכו' . כ"כ ענין שינוי הזוונוים אלו עי' בש"הכ דרוש ג דק"ט וכדרוש ב דעמידה ד'מח ע"ג וכדרוש שינוי התפלות ד'פו ופז' ובש' מארש"כ פ' קוי שרה זעש :

ה שם זווג הד' וכו' כהיותו בכחי' ו'ק בלבד כ"כ פי' ונתעלו חנ'ת ונהי' ונעשו

חב'ד וחנ'ת וא"כ יסוד הא' שלו הוא עתה בחזה ובמ'ש כש'הכ בדרוש א דמנחה ד'עו ע"א זעש :

ו שם זווג הה' וכו' . כ"כ עי' בנה"ש בשלות לחכמי המערב בסו' טז' שהקשו רבש"הכ

דרוש ג' דק"ש כאמר שזווג דאחר חלות הוא גרוע משל ערבית שזה ממשיך מחי' א"א וזה

ממשיך מחי' א"א והכא קא' דשל ערבית הוא גרוע משל אחר חלות שהוא חמישי לפי סדר

המדרגות ועי' להתו"ת זל ד"קמג ע"ב מה שתי' ולפק"ד נ"ל שהוא ע"ד מ"ש בע"כ ש"כח

ובמב"ש ד"נה סוע"ב וזל וז' תתמה איך המוחין הגדולים נעשו עי' זווג א"א וכו' תכ"ב נעשו

עי' זווג א"א כי המליאות והווייה הא' היא עיקר וכו' אמנם המוחין שהם תוספת הטובה היא עי' א"א :

גם טעם אחר דוגמת הקטים שגמר תיקונם עי' האדם וכו' זעש וה"ל הכא דלעולם דשל ערבית הוא גרוע והא דממשיך מחי' א"א

כך היא המרה דלהמליא ההווייה הא' לריק להמשיך ממקום עליון וק"ל :

ז שם הוא זווג יעקב עם לאה כתפלת ערבית כ"כ ל"ד כתפלת ערבית לחוד לאה כל

חלות לילה הא' הם עומדים פב"פ ברמש' לקמן דכז' ע"א בזווג הנ' והחמישי זעש ודלא בהש"מש

זל בש"הכ דרוש ד' לילה אות לר זעש . ועי' כדכרינו לקמן אות כו בס"ד :

ח שם ואז הוא עי' בחי' היסוד האחר . כ"כ נר' שט"ס הוא ול"ל הראשון ור"ל היסוד

הא' שהיה לו קודם שנתעלו נהי' ונעשו חנ"ת ע"ד שהיה בז"א ובתחלה היה כתוב כך הא' בר"ת

ור"ל הראשון והמעתיק הראשון טעה וחשב שר"ל האחר וכו' ריעהו ועקרו לעוקץ הד"לת לפי

שגדמה לו כריש וילא הטעיות הזה וק"ל :

ט שם ואמנם לו הטוי' הם סוד לכושי הנש' וכו' . כ"כ דע דכשמזדווגים א"א לתת

מו' לז"א הנה אותה טוי' זרעית הנמשכת ממוח הדעת דא"א לז"א הנק' בכ"מ בשם מו' דז"א אין

היא בחי' נש' עצמה דז"א דהיינו נרנח' דיליה לא היא בחי' ללם ולבוש א הנרנח' שהם הנש' שלו

כמבו' בע"כ ש"כ סופי"א ובש"מ סופ"ח ופי"וד ובש"א"מ ועי' בנה"ש סוף דקי' ורק"א שהנרנח'ו

הם הי"וד הו"ות המנוקדות המלוכשים בחוק הללם דמו' זעש . כי ככל יום נעשה וכבר ככל

מה שנעשה כבריאת העולם בעת אילותו כמ"ש בש"הכ דרוש ב' דעמידה רמז ע"ב במלת באהבה

ובע"כ שכ"ה ריש דרוש ג' ובנה"ש ד"ער רע"ב וכדפוס חדש ד"לא ע"א זעש . ומבשרי אחזה

אליה שאין טוי' זרעית של אב ואם היא נשמת הולד רק היא לבוש הנשמה כמ"ש בע"כ שס"כ

פ"ה כי הטוי' זרעית יש בה חומר ורוחניות ומהרוחניות שבה נעשה לבוש א הנש' ומהחומר

נעשה הגוף זעש נמצא שהטוי' זרעית היא סוד לבוש הנשמה ולא נשמה . והנה כמו שהענין הוא

בא"א כך הוא בז"א שכשהוא מזדווג עם הנוק' לצורך הולדת נש' התחתונים של בני אדם שנבררו

ועלו כסוד מ"ן ביסוד שלה עי' תפלה או זכות הנה אותה טוי' זרעיה הנמשכת מחו"ג הא' של

מוח הדעת שלו למעלה או מהתפשטותו למטה בו"ק אין נעשה ממנה רק בחי' לבוש לאותה נשמה שהיא החו"ג חדשים שנבררו ועלו שם

ברחם הנוק' ואז באה לזה העולם . וכ"כ לקמן בהק' דירזן דכז' ריש ע"ב שכז' הוא בענין הלבושים של

של הנש' שמהם נעשים דמ"ח איברים והנשמה מתלבשת בתוכם יעש' ואמנם זהו כשהזווג הוא מאתערוהא דיוק' עי' הכירורים חדשים שעלו בסוד מ"ן ביסוד שלה שהם סוד קשטוי הכלה העליונה שבהם עולה ומתראת לפני דורה לעוררו ל הזווג אבל אם הוא מאתערוהא דדכור' לחוד בלי נוק' בסוד עי' הקרי אז אותה עי' דח"ג הא' היוצאת מיסוד העליון היא הולכת לכטלה שהרי אין כאן בחי' מ"ן מחו"ג חדשים שהם בחי' נש' להלביש אותה שהרי נפשו אותה ומעלמו ורצונו נתעורר אל הזווג בלי אתערוהא דיוק' עי' מ"ן וכמלא א"כ שכל בחי' עי' קרי היוצאות כביכול מיסוד העליון ח"ו הם סוד לבושי נש' לחוד שהם חו"ג א' מעלמותו ממש ואינם בחי' נש' שהם סוד חו"ג חדשים והיונו דקא' ר"ל שאלו העי' הם לבושי הנש' כלו' ואינם בחי' נש' . ונמצא לפז' שאין אלו העי' כלבר שילאו עי' יוסף הדיוק ע"ה היו סוד לבושי הנש' אלא בל עי' היוצאות מיסוד העליון עי' הקרי של התחתונים כולם הם סוד לבושי הנש' ולכך עי' הקרי הם גדולי הערך מאד כמכו' בכ"מ משום שהלבוש הוא גדול מאד מהנש' עלמה לפי שזה מחו"ג הא' וזה מחו"ג החדשים כמכו' בש"טל שס דרוש ח ושאר דוכתי יעש' . ולפז' כל הכתוב בש"הכ דרוש ז דלילה להחזיר נש' ההם אל הנוק' העליונה להטטייר שם ויבואו אח"ך בעו'הו כשאר הנש' יעש' הוא ל"ד שאינם באים בעו'הו בבחי' נש' אלא בסוד לבושי נש' כתחי' עיקרם ושרשם ועי' בש"מ סו'פח שכתב דחו"ג דעי' קרי הם לבושים אל הנש' יעש' :

ואגב אורחין נימא דהני לבושינ דאחירינן בהו הכא לאו היינו לבושים דע"ח ש"כו פ"א וס"הל שה"ש דק"כג ע"ב ושה"כ דרוש דליל הושע"ר משום דאינהו גרועים ממדרי' הנפש הנז' שם בש"הל ושה"כ יעש' ויהכא עדיפי מינה כדאמרן לעיל וכן מכו' בש"טל פי"ב וז"ל וכן יש לבוש מאי' והוא החותם עכ"ל . ור"ל שזולת לבוש דח"וג הא' דאחירי ביה לעיל מינה איכא עוד לבוש אחר מאי' שהוא החותם אם כן מש' דלבוש דחותם לאו היינו לבוש דח"וג . ובז"ת מ"ש מהר"חו ז"ל כדרוש הושע"ר שהוא דרוש ז' דסוכות לחלק בין ללס להלללים ודלא כהשמ"ש

בני אהרן לב

זל שם שהבין שעיין הל"ע במקומו עומד יעש' ועי' כנה"ש בכרכת מלביש ערומים ויעש' כס'הל מלכים א' ד'קלג ע"א שכ' ז"ל וזולת זה המלבוש יש מלבוש אחר של הנפש ומלבוש אחר אמלעי בין הנפש והנוף יעש' :

י שם ודע כי ג"כ הוא בכל מיני הלבושים שלוקחים שאר הנשמות . כ"ב פי' שנס

הם אין הלבושים נפרדים מהם לעולם וק"ל :

יא שם והוא שביסוד האמתי של ישראל וכו' .

כ"ב דקרק לו' האמתי לאפוקי יסוד

דזווג הד' דלקמן שאינו אמתי ולכן אין בו רק

חו"ג דאי' לכד . ועי' בש"הכ דרוש א' דמנחה

ודרוש שנוי התפלות דפז' ע"א דבמנחה אין בו

רק ו"ק דמו' דאי' לכד יעש' :

יב שם כי הנה היסוד דאכא וכו' ומסתנים

עס קיום היסוד דז"א . כ"ב ואע"ג

דלבושים דמיירי בהו הכא הם מחו"ג דרעת

עלמו ולא מחו"ג המתפשטים בו"ק דז"א כמש"ל

מ"מ בהכרח הוא שעובדים ביציאתם דרך הו"ק

אלא שאינם מתעכבים כדלמן ד"כו ע"ב :

יג שם כי ר"ע הוא חסד שכגבורות . כ"ב כלו'

גבורה ראשונה שכגבורות שהיא גבורת

החסד והר"דכש ז"ל כד"מח ע"א פי' באופ"א יעש'

ואני שהדיוט לפי פשוטו כתבתי . ועי' מ"ש

כס"ד בסו"ד שאחז' . ומ"ש לקמן בהק' כח שהוא

מגבור' ה' דהוד וכ"כ בש"הכ כדרוש ל"ג לעומר

ד"קכו ע"א יעש' . התם מיירי בעיקר נשמתו

והכא מיירי בלבוש נשמתו והש"מס ז"ל בע"ח

ש"כ פ"ט סוף אות כב נתקשה בזה והניח כל"ע

יעש' ולי שהדיוט אין כאן ז"ע וק"ל :

יד שם ואל תתמה אם נשמת ר"ע משורש

קין שהוא מאי' וכו' . כ"ב כלו' מגבורו'

דאי' כמו שהוכיח הרד"בש ז"ל כד"מח ע"א מדרוש

ל"ג לעומר יעש' וכן מש' לקמן ד"סד ע"א ז"ל

כלל הדברים כי נפשי היא מבחי' הגדלות שהיא

הנש' דמלך אי' מן הגבו' שבה בספי' הרעת דז"א

בהוד שכדעת וכו' וידוע הוא שנשמת מהר"חו

ז"ל ור"ע הם קרובים ז"ל כמ"ש שם סוף ד"נח

ור"דנט יעש' . וכן מכו' לקמן בהק' כח שנשמת

ר"ע היא מגבו' הסוד שכדעת שמלך אי' יעש'

ותוכן קושיתו היא שכיון שביקר נשמתו היא

מאי' איך יהיה הלבוש שלה מגבו' דאכא מכש"אמ

ותי'

היברו היכל נוקבא דדא שער ז שער מ שער פנימיות וחיצוניות דרוש ד פנ 166

בערנו וכו' נמלא כי דעת דייקא של יהיה כמו דעת גדלות שכה (א) ולא"כ כשכח חזר (ב) הוא לפלות יסר מנחול ולכן לוקח הוא דעת פנימי ודא"כ מהג כמו של אבא (ג) וטאן הסגמי של דחול לטקבא (ד) כשכה. וואו החלוק של טקבא דחול נתן כדיראה ופמיר דחול נשאר כה חילון ופמיר דחול דח"א לקחה כה לפמיר כחילון כי לשלם לא היה כה רק כ' בח' דעת דייקא ונדלת כי פשוט איט מודווג וסקאן מדרווג אלף שארטי מליוד (ה) ואי"פ שאמרט שאף כה יש ג' כלים אינם בתאן א' רק דעת דחול שכנה ביחור כה ג' כלים וממלא כי בתאן כפסירי היא לוקחם כגבורת מ"א והיא נשאר רק מסהרסין ולוקח הוא הפמירם ונראה לי כי נר"ן נקרא פמירם כעולמות ונס כמ"א פ"פ כי ל"פ קמן קטמת שואו (ו) פמירם שבילרס ולי"פ גדול גדלות שבילרס וכמ"א נסבאר כי פמירם נקרא דח"י שבילרס וכמ"א פ"פ כי כל מה שנתון בזכר לטקבא כמה כפסירס גמ מה שנתן לה ממלא אינם רק כגבורות וכן נקראים אמרירם וכן גבורות כחומרים חזר רק שגורות כמותן ג"כ ואינם נגטרין ומתאן אל"כ נראה מה כי הפמירם הם כמותן וכמה ג"כ בח' גבורות כ"ן האיטין אל"כ וכד"ל כלים מנתון והוא נשאר כמ"א ושי"ן נמ"א היטב פמין כגבורות והחילוק בימין ובשמאל והוא ובמה דמי חסרים וכמה דמי גבורות הם. והפמירם כי בחינם כחומרים והאמפירם שבכ"ה הם פמירם פלגי גופא (ז) שכה גוף א' לכד כי שם ראש הטקבא א' לכד חירן מחמתהן כהם וטול א' לשמירן אך כדכאם החסרים או הכ"ה נפרדן זה מה כי נעשה בזכר בח' העלי"פ הפמירם כי או כהפול הוא ל לכדו כי הפמירם ולכן נחלקים ל"כ ול"כ כהם א' לכדו מן כגבורת וי"פ מחסרם ל"כ לבח' ראה הטקבא לשולם הוא סוד אמרירם של הזכר והזכר הוא בחינת הפמירם אף כדכאם אכ"א וככ"ן וז. גם (ח) פמין יסוד אבא שנתון רישא ד"א הוא דעת פמיר דח"א וכמ"א כספתי כי העליון מחכירו נעשה מרקח אל"כ כי המתון דו"ק גדלות כה מקפירם למתון הפמירם דקטמט (ט) וייקא ושי"ן כמ"א. בעיבור וייקא נקטט (י) ו' ראשי"ת דח"א מו' מלרס דח"א וכמותן גדלותם נקטט ג"כ כבוד טוסמח ולכן המתון מסתלקן ובח"א ככל שעת שנתן טוסמח כי הג"ד כה המתון גדלותם ובח"א זה היטב אך טל"כ לא בא לה סמלה רק נקודת הכשר עכ"ל.

בשרנו וכו' נמלא כי דעת דייקא של יהיה כמו דעת גדלות שכה (א) ולא"כ כשכח חזר (ב) הוא לפלות יסר מנחול ולכן לוקח הוא דעת פנימי ודא"כ מהג כמו של אבא (ג) וטאן הסגמי של דחול לטקבא (ד) כשכה. וואו החלוק של טקבא דחול נתן כדיראה ופמיר דחול נשאר כה חילון ופמיר דחול דח"א לקחה כה לפמיר כחילון כי לשלם לא היה כה רק כ' בח' דעת דייקא ונדלת כי פשוט איט מודווג וסקאן מדרווג אלף שארטי מליוד (ה) ואי"פ שאמרט שאף כה יש ג' כלים אינם בתאן א' רק דעת דחול שכנה ביחור כה ג' כלים וממלא כי בתאן כפסירי היא לוקחם כגבורת מ"א והיא נשאר רק מסהרסין ולוקח הוא הפמירם ונראה לי כי נר"ן נקרא פמירם כעולמות ונס כמ"א פ"פ כי ל"פ קמן קטמת שואו (ו) פמירם שבילרס ולי"פ גדול גדלות שבילרס וכמ"א נסבאר כי פמירם נקרא דח"י שבילרס וכמ"א פ"פ כי כל מה שנתון בזכר לטקבא כמה כפסירס גמ מה שנתן לה ממלא אינם רק כגבורות וכן נקראים אמרירם וכן גבורות כחומרים חזר רק שגורות כמותן ג"כ ואינם נגטרין ומתאן אל"כ נראה מה כי הפמירם הם כמותן וכמה ג"כ בח' גבורות כ"ן האיטין אל"כ וכד"ל כלים מנתון והוא נשאר כמ"א ושי"ן נמ"א היטב פמין כגבורות והחילוק בימין ובשמאל והוא ובמה דמי חסרים וכמה דמי גבורות הם. והפמירם כי בחינם כחומרים והאמפירם שבכ"ה הם פמירם פלגי גופא (ז) שכה גוף א' לכד כי שם ראש הטקבא א' לכד חירן מחמתהן כהם וטול א' לשמירן אך כדכאם החסרים או הכ"ה נפרדן זה מה כי נעשה בזכר בח' העלי"פ הפמירם כי או כהפול הוא ל לכדו כי הפמירם ולכן נחלקים ל"כ ול"כ כהם א' לכדו מן כגבורת וי"פ מחסרם ל"כ לבח' ראה הטקבא לשולם הוא סוד אמרירם של הזכר והזכר הוא בחינת הפמירם אף כדכאם אכ"א וככ"ן וז. גם (ח) פמין יסוד אבא שנתון רישא ד"א הוא דעת פמיר דח"א וכמ"א כספתי כי העליון מחכירו נעשה מרקח אל"כ כי המתון דו"ק גדלות כה מקפירם למתון הפמירם דקטמט (ט) וייקא ושי"ן כמ"א. בעיבור וייקא נקטט (י) ו' ראשי"ת דח"א מו' מלרס דח"א וכמותן גדלותם נקטט ג"כ כבוד טוסמח ולכן המתון מסתלקן ובח"א ככל שעת שנתן טוסמח כי הג"ד כה המתון גדלותם ובח"א זה היטב אך טל"כ לא בא לה סמלה רק נקודת הכשר עכ"ל.

עין פלג דף טו ט

גבורות וביאורים (ה) ככלות: (ג) שער פמירם: (ב) פ"י כי יסוד אבא שנתון רישא דח"א הוא דעת פמיר דח"א וטאן כ"י: (א) פ"י פמירם (א) דעת דח"א ויש ודא"כ כמ"א פ"פ כי ל"פ קמן קטמת שואו (ו) פמירם שבילרס ולי"פ גדול גדלות שבילרס וכמ"א נסבאר כי פמירם נקרא דח"י שבילרס וכמ"א פ"פ כי כל מה שנתון בזכר לטקבא כמה כפסירס גמ מה שנתן לה ממלא אינם רק כגבורות וכן נקראים אמרירם וכן גבורות כחומרים חזר רק שגורות כמותן ג"כ ואינם נגטרין ומתאן אל"כ נראה מה כי הפמירם הם כמותן וכמה ג"כ בח' גבורות כ"ן האיטין אל"כ וכד"ל כלים מנתון והוא נשאר כמ"א ושי"ן נמ"א היטב פמין כגבורות והחילוק בימין ובשמאל והוא ובמה דמי חסרים וכמה דמי גבורות הם. והפמירם כי בחינם כחומרים והאמפירם שבכ"ה הם פמירם פלגי גופא (ז) שכה גוף א' לכד כי שם ראש הטקבא א' לכד חירן מחמתהן כהם וטול א' לשמירן אך כדכאם החסרים או הכ"ה נפרדן זה מה כי נעשה בזכר בח' העלי"פ הפמירם כי או כהפול הוא ל לכדו כי הפמירם ולכן נחלקים ל"כ ול"כ כהם א' לכדו מן כגבורת וי"פ מחסרם ל"כ לבח' ראה הטקבא לשולם הוא סוד אמרירם של הזכר והזכר הוא בחינת הפמירם אף כדכאם אכ"א וככ"ן וז. גם (ח) פמין יסוד אבא שנתון רישא ד"א הוא דעת פמיר דח"א וכמ"א כספתי כי העליון מחכירו נעשה מרקח אל"כ כי המתון דו"ק גדלות כה מקפירם למתון הפמירם דקטמט (ט) וייקא ושי"ן כמ"א. בעיבור וייקא נקטט (י) ו' ראשי"ת דח"א מו' מלרס דח"א וכמותן גדלותם נקטט ג"כ כבוד טוסמח ולכן המתון מסתלקן ובח"א ככל שעת שנתן טוסמח כי הג"ד כה המתון גדלותם ובח"א זה היטב אך טל"כ לא בא לה סמלה רק נקודת הכשר עכ"ל.

עין פלג דף טו ט

גבורות וביאורים (ה) ככלות: (ג) שער פמירם: (ב) פ"י כי יסוד אבא שנתון רישא דח"א הוא דעת פמיר דח"א ויש ודא"כ כמ"א פ"פ כי ל"פ קמן קטמת שואו (ו) פמירם שבילרס ולי"פ גדול גדלות שבילרס וכמ"א נסבאר כי פמירם נקרא דח"י שבילרס וכמ"א פ"פ כי כל מה שנתון בזכר לטקבא כמה כפסירס גמ מה שנתן לה ממלא אינם רק כגבורות וכן נקראים אמרירם וכן גבורות כחומרים חזר רק שגורות כמותן ג"כ ואינם נגטרין ומתאן אל"כ נראה מה כי הפמירם הם כמותן וכמה ג"כ בח' גבורות כ"ן האיטין אל"כ וכד"ל כלים מנתון והוא נשאר כמ"א ושי"ן נמ"א היטב פמין כגבורות והחילוק בימין ובשמאל והוא ובמה דמי חסרים וכמה דמי גבורות הם. והפמירם כי בחינם כחומרים והאמפירם שבכ"ה הם פמירם פלגי גופא (ז) שכה גוף א' לכד כי שם ראש הטקבא א' לכד חירן מחמתהן כהם וטול א' לשמירן אך כדכאם החסרים או הכ"ה נפרדן זה מה כי נעשה בזכר בח' העלי"פ הפמירם כי או כהפול הוא ל לכדו כי הפמירם ולכן נחלקים ל"כ ול"כ כהם א' לכדו מן כגבורת וי"פ מחסרם ל"כ לבח' ראה הטקבא לשולם הוא סוד אמרירם של הזכר והזכר הוא בחינת הפמירם אף כדכאם אכ"א וככ"ן וז. גם (ח) פמין יסוד אבא שנתון רישא ד"א הוא דעת פמיר דח"א וכמ"א כספתי כי העליון מחכירו נעשה מרקח אל"כ כי המתון דו"ק גדלות כה מקפירם למתון הפמירם דקטמט (ט) וייקא ושי"ן כמ"א. בעיבור וייקא נקטט (י) ו' ראשי"ת דח"א מו' מלרס דח"א וכמותן גדלותם נקטט ג"כ כבוד טוסמח ולכן המתון מסתלקן ובח"א ככל שעת שנתן טוסמח כי הג"ד כה המתון גדלותם ובח"א זה היטב אך טל"כ לא בא לה סמלה רק נקודת הכשר עכ"ל.

אה"ח 23590

בערנו ז'א"ב נחלא כי דעת דיניקה של יהיה כמו דעת גדלות
 שכב (א) וז'א"ב בכנס חור (ב) הוא לפלוס זסר מנחול ולכן
 לוקח הוא דעת פנימי ודמיון ממש כמו של אבא (ג) וטתן
 הסגמי של דחול לטקבא (ד) בכשה. וזו החלוק של טקבא
 דחול נתן כזכרהא וספמיס דחול גשאר בה חלון וספמיס דחול
 דח'א לקחא בה לפמיס כזאטון כי לשלם לא היס בה רק ב'
 דח' דעת דיניקה ונדלת כי כעבור איט מודווג וקסן מדרווג
 אלא שאיט מוליד (ה) וז'א"פ שאמרט שחף בה יס ג' כלים
 אינס דמין א' רק הדעת דחול תכנה בחרה סס ג' כלים ומחלא
 כי בזמן הכסירי הוא לוקחם כגבורת מ'א וז'א"ב גשאר רק
 מספמיס ולוקח הוא ספמיס ונראה לי כי גרף נקרא
 פמיס סגולותה ונס כמ'א ע"פ כי ל'יפס קמן קסמטת שחא
 (ו) פשיס שבילירס וז'יפס גדול גדלות שבילירס ונמ'א נסגאר
 כי שמיס נקרא דח'י שבילירס ונמ'א ע"פ כי כל מה ענטון
 כוכר לטקבא כמה כסירי גס מה שיען לה מחמא אינס
 רק כגבורת וס נקראיס אחרייס וס גבורת כחמ'א
 חכר וס גבורת כמ'א ג'כ ושמיס נוסרון ומתין אליס
 נראה מה כי הפמיס סס כמ'א ונכס ג'כ בח' גבורת
 ב'ן היסגין אליס ונכד' כלים מנחין והוא גשאר נמ'ס
 ועין נמ'א היטב עין כגבורת והחוכק בימין וכשמאל והוא
 וממה מיס חסריס וממה מיני גבורת סס. והענין כי בחדס
 כחמ'אס והאלמנים שגב'ה סס פרי פלגי נופא (ז) שסס נוף
 א' לכד כי שס ראש טקבא א' לכד ח'ין משחמין בהס
 וסאל א' לשמיס א' כזאטת חסריס או הכי נפרדין זה מה
 כי נפש כוכר בח' הג'יפס פמיסי כי או כסול הוא ח
 לכד כי הפמיס ולכן נחלקס ל'ה ולס סול א' לכד מן
 כגבורת ונכס מחבריס ל'ס לכח' ראשה וטקבא לשולס
 הוא סוד אחרייס של כוכר וכוכר הוא בחינת ספיס א'ס
 כזחיס חכ'א וכנס זה. גס (ח) ענין יסד אבא שבתוך רישת
 ד'ח הוא דמה פמיסי דז'א"ב ונמ'א כסגמי כי כעלין מחבריו
 נפש סחק אלי כי המחין דו'ק גדלות סס מקיפס למחין
 ספמיס דקטטס (ט) ויניקה ועין כמ'א. בעיבור ויניקה
 נקטט (י) ו' ראשינית ד'ח' מו' מלכס דמיט וכמחין
 גדלות נקטט ג'ר כבוד סוססח ולכן מחין מסלקין ובחין
 ככל נפש נחור סוססח כי ג'ר סס כח'ין גדלות ונכס
 זה היסב אך טקבא לא בא לה סחלה רק נקודת ססחז ססב.
 וכל סיקומס סס כח'ס בה וז'ח'כ ס'א ס'א כולס כח'ס כמ'ס
 כפסס א' כלי טקב פ'בור ויניקה ומחין מ'א אלא נפש כל
 כפסס א' (יא). ונס ענין כי שס ב'ן שמש שרש קין כדעס
 שס כדעס ז'ח טקן ספס (יב) כבוד ז'וג ממש וס גבורת
 זכריס'והולאן (יג) לסיקין פלמק טקבא סס נקוטס כ'יל.
 וז'ל (יד) כי מ'ס כוכר לפיל ג'ר' דב'ן ב'ח כבוד סוס' וס
 כמ'א דגדלותה ומ'א נראה כי כח'רוס חד'ס סס נקרא
 מסכני כי בזמן כבוד סוססח ונראה מסס כי פל שס מ'ס
 פ'מ'ל ד'ך מה ג'כ

אירי ז'א"ב נחלא כי מסס כ'ן ס'יק של נקטט סחלה כסד
 עיבור דיניקה ע"פ ו'ק דמ'ס סחוס (סו) וז'ח'כ כחא כ'ר
 דב'ן גס סס נקטט ע"פ ג'ר דמ'ס ו'כ בח' אלו כח'ס כסוד
 חוס' ונקרא מוחין גדלות א' ו'ק דמ'ס (סז) חמ'ס
 שנאו נפש ססיקן אינס נקראיס סוס' אחר שנאו חומסס
 ו'ק דב'ן. כב'ן יס ח'יג וכן כמ'ס וז'א"פ אחר סנאו חומסס
 כמ'א מלד אבא וח'יג דב'ן סס מוחין מלד סמ'א או אסגר
 כי כגבורת דמ'ס וב'ן נפש ח'יג דב'ן וסס ססוין מלד
 אמא ככוכר כבוד ל'יפס וספמיס דמ'ס פס חסריס דב'ן נפש
 ח'יג כמוחין מלד אבא זה יהיה יסר נסן. ו' אסגר (ח)
 שכל כקטטס דב'ן לכדו וז'דלות מ'יס דמ'ס ועג'ר דב'ן
 ועד'ו יהי ג' ספיקות אלו כטקבא כי סחלה סס בה ככר
 שנחלטס דב'ן וז'ח'כ נמושס בה ס' אחריות רפלסס דב'ן
 וכל י'ס דמ'ל דמ'ס ומשמין נפש'ס ונס ג' ספיקות פ'ד כ'יל
 כז'א. והנכ סס ב'ן ססס הז' מסחרסס נכניס נקבא ח'א ס'ס
 ומכח פלמין נפש ס'א רוחא דקד' עווס נפש ססס כ'ר דמ'ס דב'ן
 כלי מ'ין. נראה (יז) סססלכס ססמ' (יט) ססס סכ'ן פסולין
 ונקטט כזרשס דב'ן ביסוד דטקבא ונס שרש מ'ס דחסיס
 ביסוד ז'א של כוכר הוא רוחא דביס (כ) והוא ככלי אל ספס
 אל חכר כחא מחסריס חד'סס שכלל ז'וג ומחסריס ריסוד
 דליכ נפשס לכוס אל כחסיס מדיסס מסוד אל'י כלי אלמני
 דחור ד'ח' סודס כי סוסס מחלל מחסר חלס ס'יק ז'ח'ס
 נמשכס מדעת פסלין ענמות אלו ליחדיס כז'סס ומצבורות
 דיסוד דילכ נפשס לטוש אל כגבורת חד'סס ח'יפס סקרא
 כל'ס כי סס לכוסיס פס ססס יסר גדוליס ח'יפס אל
 כחריס (כא) כבוד ככד יסד קט כבוד אמא פל כ'סס זה
 כלי דלס מ'ס נמכר ב'ן ספמיסי דמס דלס (כב) כדעס כי כ'ס
 סקול פמיסי דלכ כמו אלמני דליכ ו' מלכטס אלו נפש
 מלכטס א' שלס אל כגשמה סכללס ח'יג. ז'יס כי כל כגשמת
 מח'יג שנדעת כח'ס וסס בח' דשוחין וכרי כח'טיס פ'בור
ויניקה ושוחין וכגרוס כפמיס שמש כח'ס כפסמ'ס. (כג)
וז'א"פ כמ'ס כדיתס חכריס שלט (כד) כי ח'יג דמ'ס קרי
סס לכוסיס אל כפסמ'ס. גס ענין כי ספמיסי הוא בח' סח'רס
והפלוס ססס כח'יס מנקודס כוכר כדעס וז'ח'רס סס סכל'ס
 פסס כח'יס כלי מקוד כ'יל ומספמיס כ'יל נמכר ז'וג
 כשמת ומסח'מיס כ'יל נמכר ז'וג חווס פסולסח. וז'גל'ר
 למך מ'ס כמ'א פמ'ס פס(כס) כי ככל'ס סס ב' בח' ח'מ'רס
 ומ'מ'יס ססס סתוף וסמון וז'גוף ע' ל' עיבור ויניקה ושוחין
 ססס סחלה נ'ה' וז'ח'כ ו'ק וז'ח'כ כרלס ג'ר ז'ח'סו כרלס
 נקרא מוחין דח'טיס וסס ג' בח' ככל'ס ונכס' דעיבור ססס
 כל'ס יס מוחין דקטטס דעיבור וסס פמיס ככל'ס וט'יק
 דיניקה יס מוחין אל ויניקה וסס פמיס ככל'ס וכמ'א דגדלות
 דח'טיס ססס ג'ר ג' חללי דוגלגלסא כי כסס שוחין דגדלות
 וסס פמיס וסס יס ח'מ'רס ומ'מ'יס ככל'ס והפלוסס ג'כ
 ו'ס
 ח'יג ד'ך מה ג'כ

גבורות וכיארוריס (ה) ככללוס: (ג) שער ח'ר פ'א פ'ל: (ג) פ'ר כי יסוד אלה שכדור רישא דחל הוא רשס ספמיסי דחל וסס כ'י: (ד) ח'ל סל סל
 ר'יס דח' ח'יס וז'א ז'ל כביס פ'ל סלס'ין). ו סקבולס סססר כ'ון סס ו'ין ז'ח'ר דח' סקבולס חלס סלס'יס ד'ס ו'ן ססס סלון
 סו כי ח'יסס ל'ס ו'ין ד'ח'ר כ'סו בח'א פסס פ'ין פ'ר' דח'ר: (ה) פ'ין ל'סל פ'ל פ'א פ'ס ססס'יס פ'ס ססס'ר'ס ז'ל: (ו) ספון:
 (ז) פ'ין כ'סוד כ'סמ'ס'ו פ'ין וססס פ'ין דח'ר: (ח) ס'יסור: (ט) ר'א דח' ח' מלכ'ס דח'ס' ו'ז' (כ'י): (יא) פ'ין כ'פ'ל ססס' לסי'ין ז'ח'ר ס'ס:
 דכרי כרינו ח'בור ספסולס וססין כי כ'יס' ס'יני'ס ו'ס ד'ר פ'ילס ו'כנ או פ'ין כ'סוד פ'ר'ס ד'ר'יס ספלין פ'ר'ס כ'יסס כ'יס פ'ל ספלין ע'ר ספול כ'יס
 פ'ר' ח'ל ו'כנ כ'רנו כ'יסס יסר' וסס נפס'ר כי סו'ין ס' אב'ל ומח'א כי ח'מ'ר' סלס ס'ל פ'וד כ'כד ז'ח'ר' סוד ש'לס ו'ן ח'מ'ר' סוד כ'ל ע'ג ספול סס
 סל'ס וסס ספול כי פ'וד כ'יסס ז'ל ג'רס אל חכר סס מ'וקס'ס ל'פ'יס סל'י סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק'
 ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק'
 ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק'
 ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק'
 ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק'
 ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק'
 ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק' סל'י ס'ק'

ז'ח'ס'ל ד'ך ו'ס ז'
 ו'ס'י' ק' ס'ק' ד'רוס

23590 אה"ח (עין דים חיבי)

והם יסיועו לעלות ובקיש דשחרית נח' כוונה זו באורך ועיש' ואחר שכוונה להעלות מ'ן במלת אחד אז תכוין אח'ך כי אכל יחיב ההוא רוחא וההוא כלי באימא (ו) שהם בחי' ג' ההיות העולות רי"ז כנו' והרי תקנו בחי' כלי באימא עלאה בפ' שמע ישראל כו'. אח'ך בפ' בשמליו תכוין (ו) להמשיך כלי במלכות ולכן אנו לריבים עמה לתקנה פעם אחרת באופן זה והוא כי הנה נתיל וגם נתבאר עיקר דרוש זה באדר' נשא קל"ה ע"ב כנ"ל כי הבינה עלאה בהלבישה נה' שבה בסו' מוחין לויא יחיבה ביה ההוא רוחא וההוא כלי דביסוד דילה ואז אורח הרומא שהוא הויא דמלוי יודין מתחלק מלוי יתון בז"ה ותחילי יתון בסוד זונג בנזק' לעשותה כלי גם הוא ביסוד שבה וה"ם הויא דההין שביסוד שבה כעודע והנה חלי' הויד היא ה' הרי אך ממלוי יודין יתון חלוי אליה וכעשית ההין והנה בחי' הכלי הכלי אשר באימא כבר נתבאר שהוא ג' היות העולות רי"ז כנו' לכלי הכלי דייבי ז"ה בנזק' שאמרנו עמה שהוא בחי' הוי' דההין הנה הוא באופן זה (ו) שהם אחרויים הפשוטים ומלאים דההין העולות ע"ב קד"ם כזה י' י"ה י"ו יהוה הרי ע"ב י"ד י"ה י"ז ה"ה י"ח ה"ה י"ח ה"ה י"ח ה"ה ה"ה קד"ם ומיבד שניהם הוא רי"ז ג"כ וכמו שהרי"ו העליון רמזותו בג' תיבות שהם ה' אלפיתו ה' ואמרנו בהם ב' כוונות הכלי כן זה הרי"ו התחתון נרמז בג' תיבות ברוך שם כבוד שם גם כן מב"ד כנו' פ' ואחשקן אלא שהם בחי' ג' מו' דו"ח עלמו ובתחלה אנו ממשיכין בג' תיבות חלו ג' מוחין הנק' חב"ד אל נזק' דו"ח הנק' מלכותו ואז מאירין ג' מוחין דילה תוך גולגלתא דילה הנק' מלכותו וממ"ם כשכ"מ וכמו להמלה העליון מ'ן כן עתה בזונג זה התחתון דו"ח לריכין להעלות רוחיט בסוד פקדון בבחי' מ'ן אכל בזונג דעיבור וסולדה הנעשה אחר הפלת שחרית אז לרי' מסירת נפשיט למיתה בסוד נפילת אפיס כמבואר במקומו אכל בזונג זה שהוא לעשותה כלי די להעלות נפשותיט בסוד פקדון והנה עד עתה היה התעוררות והכנה. ועתה במלת לעולם ועד אז נותן ז"ה דרך היסוד בו אל היסוד דנוקב' בחי' הכלי של סרי"ו התחתון הגו' ותכוין כי מלות לעולם ועד הם בגי' רי"ו והענין הוא שעתה בהעלות נפשך בסוד מ'ן בסוד פקדון לבד תכוין להעלות אותם תיבות של הגשמות שהולאת בשו"ל ותכוין תחילה להמית גופין דלהן ע"ה הרי"ו העליון והתחתון אשר כ"א מהם עולה גימ' ח"רבו ובכרז זה אשה ממית אותם ואז תכוין להעלותם עם נפשך (ט) בסוד מ'ן ותכוין עש"ז הרי"ו התחתון נעשית נוק' דו"ח גם היא כלי כדומת אימא עלאה סתימאה הנקרא (ו) סתומה כי שם נולד הולד בחי' יוס על יצירת הולד וז"ם אות מ' סתומה כלי לעולם ותכוין להעלות עם אותם הגשמות (י) כדי שעתה יעויירי שם גו נוק' עלאה תוך אורח הכלי הנק' (ו) סתומ' ולכן לרי'ך שפזזה שלא תכוין בענין זו המס סתומה עד שהשלי' הכוונה האחרת שהיא לעשות' כלי לפי שבתחי' לרי'ך לעשות הכלי ההוא הנרמז באותיות לעול ועד ועש"ו תמית גופין של המזיקין ואח"ך תכוין במס סתומה אחר שמרת לומר כי תיבות לעולם ועד ותכוין להעלות אותם הגשמות אל תוך הכלי הגו' שהוא בחי' מס סתומה כי בו נמנר זורח הולד בחי' יוס ואם תכוין באות מ' סתומה קודם שאתמר מלת ועד המלת שישראל אותם הגשמות תלוית באי"ר לפי שפדיון הכלי הגו' לא יתון כלי עד תשלום מלת ועד כנו' ותכוין כי כממשלחה מחבר ומתקן ובונה כל רמ"ח איברי הנכר ברמ"ח תיבין דקיש' כן בתוך מס סתומה זו של לעול' נלרין רמ"ח איברים של הגוף דאיתם הגשמות אכל כוונה זו תכוין אותה כאשר הגמור כל הק"ש כי אז נשלמו כל רמ"ח תיבותיה. וכבר נת"ל בפסוק יפול מלךך אלק כו' ולכן באזמךך יושב בסתר עליון בהיעךך לפסוק הגו' תכוין הכוונה הכללית להמית אותם גופות המזיקין כנו"ל ועיין בסדר תפלת שחרית בפ' ואהבת וז' שם תמלא כוונ' אי' שביארנוה שם שפירך לבין אות' עתה כוונ' הק"ש שפ"ה ועיין שם :

ועתה נבאר ענין הק"ש. שמע הכונה היא להמשיך את השבע קלות (ג) עליון שבאימא עלאה מחסד עד המל' שבה להמשיכן ממנה אל נוק' ע"י ז"ה עלמו וזה נרמז במילת שמע' ר"ל ש"ס ע' כי הנוק' הנק' שם מקבלת שפע מן ז' קלות הבינה הנק' ע' כל קלה כלול מעשרה הרי ע'. ולכן ע' זו גדולה מאלפא ביחא דהתוון רברבן דאיוטן צבינה עלמא דחתי וע' קבלתה זה השפע יוכלו המלכות לעלות עד הבינה ולפי שכל שרש ומליאזיה המלכות איננה רק נקודה חדא קטנה כעודע והיא תחת ר"ק הת"ת ולכן היא לריכה לקבל עתה מכל הו' קלות עליונות אכל ז"ה אינו לרי'ך לקבל שפע רק מב' קלות לבד והם חו"ג שבתכמה (ג) לבד וזה נרמז במלת ישראל' ש"י"ר אל'. ש"י"ר גבורה. אל' חסד. כנו' בתיקונים וז"ם ישראל' עלה במחשבה שהיא חכמה עלאה :

והנה נודע כי נוק' דו"ח מתחיל שיור קומה מן הת"ת דו"ח ולמטה וגמלא כי החסד והגבורה דו"ח הם לבדם לז"ה ולא לנזק' ולכן הם לריכין לקבל מן החסד והגבור' שבתכמ' עלאה ועדיין גיר שהם ג' מוחין דו"ח או דנוק' אין עדיין מקום המשכתם עתה עד מלת אחד כמו שבאר בע"ה והנה אחר שהמשכנו ב' מיני שפע אלו לו ולה גמלא כי ישראל' נתקן ועלה במחשבה שהיא חכמה וגם המלכות קבלה איזה תיקון ועלתה צבינה ואז שניהם מעוררים אותם לזונג עליון נוק' מעוררי' לאימי ישראל' אכלא ואז מעורר היסוד העליון דאכל בבחי' ג' היות דמלוי יודין שהם בגי' רי"ו וכבר ביארנו כי המשכת השפע הוא נמשך מדמנ עליון דתיק דאננו בין גולגלתא ומוחא דו"ח בסוד אורח דייבי על קומא דאורח ומוחא כמבואר אלליט באדר' ומשם נמשך עד דעת עליון דלעילא מאורח והוא מולא עלאה דדיקרא דו"ח כנ"ל בתחילת הדרוש ומשם נמשך דעת דאכל ומשם ליסוד שבו והנה ג' היות יודין הגו' נרמזים בג' תיבות **יהוה אלהינו יהוה** ותכוין כי ב' היות אלו הם ביוד' היות ג' יודין נרמזה במלת אלהינו באופן זה כי הויה דיוד' בבחי' ע"ב. וד' אותיות' הפשוטות הם ג' כ"ו ועם ד' אותיות' ענמן הרי ק"ב כמנין אלהינו וגמלא שתיבין שני כוונות ביד' הח' היא כי ה' אלהינו ה' ה"ם הכנה והזמנה אל אורח ודעת ד' להודו' כוונה שני' היא כי ג' היות הגו' העולות רי"ו הגרמזות ג"כ בג' תיבות אלו כנו' גם הם מתעוררים לרדת. למעלה ואין עתה רק הכנה והתעוררות בלבד (ה) לתבר יחד אורח ודעת ואחר אשר כבר נתעוררו לרי'ך שנעלה מ'ן אל אימא עלאה כדי לקבל כלי הגו' מבעלה שהוא ג' היות שעוליס רי"ו כנו'. וגודפ' שהמ"ן דאית' הם ז' בניה וז"ם **אחד** אית' ד' אית' ז"ה ד' נוק' כי שניה' מתייתדי' לעלות בסוד מ'ן באימא עלא' וגודפ' כי גם אנתו ישראל' התחתונים לריכין לקבל עלמנו בזונג זה אלא שאין בנו כח לעלות אלא ע"ה מסירת עלמנו בד' מיתות ב"ד על קידוש השם ולכן במלת אחד לרי'ך לבין למסור גם אנתו נפשותינו על קדוש השם לפ' עלות נפשותינו בסוד מ'ן והם בהתחברותיט עם ז'ן בעת עליונותיט

דרוש ט עור (א) כוונת ק"ש הגו' הנה כשאתמר הק"ש לרי'ך לבין מ'ן תיבת ואהבת עד ובשעריך יש מ"ב תיבות וסומךך ודברת כ"ם ויכוין אל שם מ"ב שהוא אבגית' כו' ויכוין לעשות ראש ומרכבה לשם הזה. ובפ' והיה אם

הנרות וביאורים : (א) פ"ה ס"ו מק"ש ששל המטה וע"ה דף ס"ב ביתר ביאור : (ב) הבינה תחילן שהם סוד פ' ענין עילאין ולהמשיכים מבינה עד המל' פ"י וז"ה וזהו שמע. פ"ה ס"ג : (ג) פ"י מ"ש"ם עיין בסידור להרב ש"ס וזה"ל לעיל דרוש ו' דק"ש דיוצר ד"ה ישראל. ש"ס : (ד) פ"י ודעת לפדיונן הוא בחי' מולא עילאה דריקנא דו"ח המזווג את חו"א. ש"ס : (ה) וז"ל פ"ה תחילה לקחם אכל גם חלקינו כנ"ל אך כוונת חלקינו להבין את אימא ועדיין לא קבלה מלא כי עתה רק הכנה להתעורר : (ו) ואח"כ נותן כרושא דו"ח כד' דאחד. ופ"ה : (ז) יתוד וז"ן. פ"ה : (ח) אנתם הרי"ו שהוא משנה בו כי אין נותן כונו כי בו נשאר שרש החסדים שם ע"ב ואינו נותן בה רק הנכוונות שהם רי"ו התחתונים ש"ה י' כו'. פ"ה : (ט) עיין חו"מ דק"ש ע"ב שיטה כ"ג שכתב וגרשה שפירך להעלות תחילה אל ז"ה ואח"כ הו"ח יתן אותם למלכות כדי שיהיה בסוד זכר ונקבה עי"ה : (י) ומה שהיה תחילה בזכר כלי נקבה עתה יוצרו בסוד נקבה באותה הכלי שהוא מ"ם סתומה כו' פ"ה עיין כחות הקודם : (יא) פ"ה פ"ה מק"ש ששל המטה :

אם שמוע עד ושמחמס ע"ב תיבות וסימנס ונחתי עשכ ע"ב ש' ויכוין
 בשם ע"ב ויכוין לעשות גופו ושתי זרועותיו מרכבה אל השם
 הזה ומן ושמחם עד על הארץ יש 'ן תיבות כמנין אדמ"ה וסימנס
 על האדמס וה"ס 'ן ש"ב. ויכוין לעשות בטנו ומעיו מרכבה אל
 החמשים הנו' ובפרשת לוי' יש ע"ב תיבות ויכוין לעשות שני
 שוקיו ואות ברית קדש מרכבה אל סם בן ע"ב זה ונודע שאם
 אדם חוטא לפעמים ח"ו בהשחתת זרעו לבטלה במוזד או באונס
 ומאותם הטיפות נבראים מויקוס וידין ורוחין הקי"ש שעל המטה
 נעשים חרב והורגת אותם שעל מלאות מיני שדים ומזיקין אלו
 ארז"ל על פסוק וחרב פיפיות בידם שפי"י ק"ש שפי"ה הורג שייעור
 גדול מהם כמ"ס בזהר על פסוק לא ישכב עד יאכל ערף ולכן
 לריך שיכוין האדם כי בק"ש יש רמ"ה תיבות כנו' שהם מ"ב וע"ב
 ון' וע"ב ולכן אחר תפלתים הק"ש תחזור לומר פ"א ס' אלהיכם
 אחת כמו שעושה הש"ל וע"ב יושלמו כל הרמ"ח תיבות וכשואמר
 פסוק שמה ישראל יכוין כי יש בו ששה תיבות אחרות וכן הכל
 רומ"ח א' ויכוין שהרומ"ח הזה הוא רי"ו ולי"ב פירוש כי ג"פ
 ע"ב שיש בני היות ע"ב ס"ג מ"ה הם רי"ו והל"ב הם ל"ב נתיבו'
 חכמה והם ששה שמות אלהים שיש במוח דו"א בקטנותו ג' מן
 אבא וג' דאימא ויש בכל א' מהם שלשה מלוי' באות ה' שבהם
 וסימנס יהיא שמה רבא כניל בסוד הקדיש והם יודי"ן ההין אלפין
 והנה יה"א בני' י"ו והס י"ו בני' אלהים דמלך אבא, וי"ו בני' אלהים
 דמלך אימא סרי ל"ב נתיבות מוחין דקטנות והו סוד הרומ"ח להרוג
 בו המזיקין הנו' ג) :

דרוש י נבאר (ג) פסוק בידך אפקיד רוחי כו' באר היטב

מכמה כוונות והוא כי לריך שתכנין אל מה
 שהודעתוך פעמים רבות ענין השני ידיים דאימא עלאה אשר יש
 בהם חמשה אלכשות בכל יד והם נעשו כלי אל המלכו' להיות
 לה סוכום ענין המן ואלו הם ה' אותיות כפולו' דמנלפ"ן אלו
 נמשכים לה משם כוונ' הנמשך מן שם איהיה שבדינה שעולה בני'
 ליד כמנין ידך כמבואר באורך בברכת אתה גבור וע"ס ותכנין
 במלת בידך אל שם כוונ' הנו' העולה גי' ירך והנס ע"י השם
 הזה נעשית הנוקבא באר וכלי דמין הגרמו ברית בידך אפקיד
 רוחי ותכנין להעלות שם נשמתיך בסוד מין כדי שתקבל אחר כך
 המלטות מבעלה מ"ד ותחמלא מהם ואז תהיה נקרא באר כנודע.
 ואח"ך תכנין כי גס כמ"ס של צידך נרמוזו אותי ידך למפרע והיא
 סוד היר השמאלית של הבינה העליונה כנו'. ולכן היא למפרע
 כנודע בסוד יוסע ויבא י"ט ודי למכין ולכן באה גס כן בס' תולא
 ברית ותכנין שאלו ה' ידיים הם מתחברות יד ימנית ע"ג יד
 שמאלית ונעשות כדמיון בית קיבול לקבל בתוכן המן ותכנין להעלו'
 שם בתוך בי ידיים אלו את נפשך בפקדון בסוד מין ושעם אומר
 אפקיד רוחי ולא נפשי או נשמתו הוא לפי שהרומ"ח הם מז"א
 הקק' רוח כנודע ולכן אלו ריבויין האפקיד לה בסוד מין כמנין
 הרומ"ח שלנו לפי שהיא לריכה אליהם כדי להזדווג ע"י כוונ' והנה
 נתבאר כי בידך הראשונה תכנין לשם כוונ'. ובידך הב' תכנין
 אל ד"ל אותיות שיש במילוי המילוי של שם אדני והם כמנין ידך
 ששכ"ט ור"ת פדיית א"תי יה"ה תכנין כי הוא שם קדוש מע"ב
 שמוט דוי"סע ויב"א וי"ט וכו' פא"י ד' וכשם ההייה שבפסוק זה
 תכנין כי היא מנוקדת שבא בגול בכל אות ואות ויחשוב ויכוין
 בהייה זו המנוקדת כך עד שישקטע בשינה מתוך מחשבה זו. גם יכוין
 למסור נפשו כשואמר פדית אותי יהוה יכוין שהיא הייה דב"ך דההיין;
ודע כי מורי ז"ל לילה א' איל כוונה א' בפסוק זה והענין
 תלוי אם נכוין פקדון רוחינו ביסוד דרחל או ביסוד דלאה

ואמר לי מורי ז"ל כי בכל שאר הלילות יותר טוב שלא לכוין אלא
 בכונה הג"ל אשר היא מיוחדת על היוניו מפקידים רוחינו ביסוד
 דרחל בסוד מין אכל כלילה א' א"ל כי כפי אותה שעה ראה
 בחממתו שהיית לריך להפקיד רוחי ביסוד דלאה זלפי"ו לריך לכוין
 פסוק זה באופן אחר כמו שיבאר עתה אבל תמיד בשאר לילות
 יותר טוב הוא לכוין ביסוד דרחל בכונה הג"ל. וזה ענין כונה זו
 הנה נמ"ל שבתיבת בידך נו' פעם אחת ידך. ובס"ת בידך אפקיד
 רוחו פעם שנית ידך הרי הם ב' ידות ולריך לכוין כי יד הא'
 הוא שם איהיה לפי שלא הוא עלמא עלאה הנקרא איהיה ותכנין
 כי אותיות הקודמות לשם איהיה הוא אדמ"ד ואותיו' שלאחריו הם
 כוונ' כמנין ידך והנה אדמ"ד ויכוני' גי' ב"ן שהם בחי' שם ב"ן
 של מין שביסוד של לאה ואח"ך תכנין בר"ת בידך אפקיד רוחי
 בא"ר והיא בחי' שם ב"ן הנו' שהוא אדמ"ד וכוונ' ושם איהיה
 במלוי ההין העולה קמ"א. והנה ב"ן אקמ"א גי' בא"ר ו"ס הבאר
 העליון דלאה וכבר ביארנו כי הבאר התחתון דרחל היא תיבור
 הים והלסים הייה ודני והרי הם שתי בארות ועוד יש באר שלישי
 למעלה ביסוד אימא עלאה והין כאן מקום ביאורו. וזכור ענין אלו
 הבאר' הגפרד' שיש בכל בחי' בפני עצמה לא ראי זה כראי זה ה' :
ג כלילה הזאת א"ל שכוין כוונה א' בק"ש והיא בענין שמלטי
 ב"פ שם בקי"ש וב"פ ע"ד והם שני אותיו' הראשונות של
 שמה ישראל הרי שם א' גס א' ראשונה דק"ש היא ש' ואות אחרונה
 דק"ש היא מ' של א"י ה' אלהיכם הרי שם שני. וכן ע"ד ראשון
 דשמה הוא ע' דשמה וד' דאחר הרי עד ראשון מאותיות גדולו.
 ע"ד שני הם שני אותיות אחרונות דברוך שם כו' הרי ע"ד שני.
 והנה בענין הדרוש הזה ביאר לי כונה גדולה ועלמה ושכחתים :
ודע כי א"ל מוז"ל כי מי שיש לו כח השגה לרעה שכבר השלים
 נפשו והנה נתבאר בשער ח' שער הגגול ד"ו וע"ס בדרוש
 הגלגולים כי א"ל לו לאדם שתכנס רוחו בו אלא דו שיתקן הנפש
 תחילה כנו' פי משפטים זכה יותר היבין ליה רוחא כו' לפי שהנפש
 היא מתוקנת וא"ך תעשה מרכבה ולבוש אל רוחו שעדיין לא נכנס
 או להסתקן והוא מורכב מטר"ר ולכן בהכרח הוא שסתמי' נפשו
 המתוקנת בתכלית השלמות והסתלקו' הזה הוא כאשר האדם שוכב
 על מטתו כלילה ומפקיד נפשו בידו ית' אז נפשו נשאר' למעלה
 בבאר מין דמלכו' וכאשר הוא נישור אח"ך בשחר או אחר ח"ל
 נכנס רוחו אשר לא נכנס ונתקן עינין כי א"ל לו לכנס יחד עם
 הנפש כל זמן שלא נתקנת היא וא"ך לא אחר שתקנה היא ולא
 הוא ולכן האדם שהוא הנה הוא הולך ומשלים ומתקן את רוחו
 לגמרי ואחר כך תוכל לחזור נפשו בו באיזה לילה ע"ד הנו' ותעשה
 מרכבה אל רוחו כי כבר שניהם מתוקנים ו"ס פסוק נפשי אופיך
 כלילה כו' פי נפשי כי כאשר נשלמה לגמרי עד שתוכל לעלות
 ולהתדבק בו ית' הנה אז אופיך כלילה כי אז ע"ס שנית הלילה
 משתוקקת הנפש אליו ית' ועולה אליו בסוד מין הנריכות לזורך
 זווג עליון וכיון שהיא עולה באותה התאוה והתשווקה לכן נשאר'
 למעלה ואינה חוזרת ובבא השחר אשר אני מתעורר אז אשחרך
 עם רוחי בקרבי ע"ד הנו"ל ואל תחמה ממלת אף כי הטובה לומר
 כי זכה אל הרוח אבל לא בשיחוף עם הנפש ממש וזהו אף רוחי
 כו' ולרמוז אל כל הנו' לכן נרמוז בר"ת כלילה אף רוחי מלת
 באר לרמוז אל מה שביארנו שעולה הנפש אל הבאר העליון ונשאר'
 שם. והנה האדם שהשיג בעלמו שהשלים חלק הנפש בכל פרטי'
 וכבר הרוח מתחיל לבא בו לפרקים כמו בסוד תוספת שבת כנודע
 אזלינו לריך שיאמר פסוק זה של נפשי אופיך כו' עם הכוונה
 הנו' וזהו יזכה אל רוחו ואם לא יעשה כן אפשר שתכנין שנפשו
 נשלמה

הגרות וביאורים : א) עיין תי"ח דף קנ"ג פ"ב וז"ל כתב הרב ז"ל בדרוש פ' של ק"ש שעל המטה כי רמ"ה היבות ואחר שהלמי הק"ס יחזור
 לומר פ"א ד' אלקיכס אמח כמו שעושה הש"ל וע"כ יושלמו לרמ"ח וכשיתאר פסוק שמה ישראל יכוין כי יש בו ששה תיבות אחרים ס"ה רומח
 עכ"ל הכונה כי יש רמ"ה תיבות עם פסוק שמה. וברוך שם, אלא כדי להשלים רומ"ח יכוין כי יש עוד א' תיבות בפסוק שמה ישראל הרינו טיבין שיש קול
 ויכוור ששה תיבות בקול וששה תיבות כדבור והם י"ב תיבות וע"י יושלמו לרומ"ח : ב) אחר שמואל הדרוש הזה כך מ"כ ולא נעלם מעיני כל יודע כי בודאי
 וסלו בו עשיות והנה בתחילת תכנון הרמ"ה אותיות ענין תראה כי אינם תראה כל רל"ו אותיות שמה מ"ב וע"ב ון' וע"ב וע"ס א' אותיות של פ' שמה ישראל הם
 רמ"ב וע"ס ג' תיבות נכילם הש"ל יעלה רמ"ה ועדיין הכרים ג' האמנס כוונ' הק"ש של שחרית בדרוש ענין ס' הרמ"ח תכנין נתבאר הענין וע"ס. ושוד מ"ס
 נעשה רומ"ח מלך כוונ' נראה שהוא סימן אל מ"ס שם כי בהשקפת שמה שמות אלהים דקטנות עם הרמ"ח אחרים הנו' ישלמו למנין רומ"ח ואינו כמו שאומר
 שה עם ששה תיבות של שמה ישראל כי הם לגיפייכו אלטרך כאתור ותי איישר חילי היתה מונה שמה אותיות של בשכמל"ו [כוונ' סוף פ' אחריו כבת כבדיא עם
 בשכמל"ו. [ש"ס] שמה יוחר משורשות. עוד השלשה החסרים למנין רמ"ח נתבאר שם שמה נה"י דאימא ועוד כי כפ' לוי"ת אין זה אלא ס"ס אותיות וכדומות
 טעל ה' אלהיכם אחת אז היו ע"ב הלל ענין תראה נדק כי כל הדרושים האלו של התכנין הנו' לריכס תיקון סופר והין כידי כח נשלמו יד כהם. עיין כהנ"ס
 דף כ"ח ובדפים ויילא דף לא סימן נ"ה בשאלות להנמי מערב שנתקנו ג"כ בו וכוחשים שהש"ו נתעורר כזה ולא הרווה למאוני מנארה של מרים כו' :
 ג) פס"ס סוף פ"ו עק"ש שפי"ה וק"ת מזה כפי"א : ד) א"ס נרמוז זה השם ג"כ בר"ת פוקת את ידך. גם תכנין כי ג' אותיות פא"י הם בני' הוי"ה אדני :
 ה) א"ס ק"ל כי בשער הקדמות כפרק ערכי הכיונים כמלת באר כתב היסוד זה ועיין מ"ס החו"מ דקי"ג ע"א :

קננ:

תורת חכם

נעשה א"ק ואבי"ע דא"ק דעשיה זו ומהחכמות די' ספירות דעשיה זו נעשה א"ק ואצילות בריאה יצירה עשיה דאצילות דעשיה זו, ומהכניות די"ס דעשיה זו נעשה א"ק ואבי"ע דה' פרצופי הבריאה דעשיה הזו, וכן על דרך זה דעשיה ויצירה דעשיה זו, נמצא שהתיקון שאנו מתקנים הוא מבחוץ ולפנים, ** וכתב עוד שאבי"ע דפרצופי דבריאה מלבישים בשוה לאבי"ע דפרצופי האצילות, וכן של היצירה לאבי"ע דבריאה, וכבר נודע כי בכל תפילה ושאר עבודה אנו עסוקים בפרט אחד מ"ז אלף רבוא דספירה אחת הנו', א"כ זה הנ"ר דנרנח"י שהוא א"ק ואבי"ע דיצירה ועשיה דפנימיות הבריאה, הוא פנימיות דבריאה דפרט אחד מהנו' ויש בו כל הפרטים הנו' כי הכלל והפרט ושון לגמרי:

כתב הרב ז"ל בדרוש מ' של הקריאת שמע שעל המיטה וז"ל כי בקריאת שמע יש רמ"ה תיבות ואחר שהשלים הקריאת שמע יחזור לומר פעם אחרת ה' אלהיכם אמת כמו שעושה השליח ציבור ועל ידי כך יושלמו לרמ"ח, וכשאומר פסוק שמע ישראל יכוין כי יש בו ששה תיבות אחרות, סך הכל רומח עכ"ל. הכונה כי יש רמ"ח תיבות עם פסוק שמע וברוך שם אלא כדי להשלים רומח יכוין כי יש עוד ו' תיבות בפסוק שמע ישראל דהיינו שיכוין שיש קול ודיבור ששה תיבות בקול, וששה תיבות בדיבור, והם י"ב תיבות ועי"ז יושלמו לרומח:

עוד הקשו החכמים הנו' (סי' כ') על מ"ש הרב ז"ל שיגביהו הכתנים ידיהם כנגד ראשיהם ממש הפך הפוסקים כסברת חכמים בפ"ו דסוטה שאין נושאים כפיהם אלא כנגד כתפותיהם ולא למעלה ראש עכ"ל, לכאורה נראה שהרב רוצה לתרץ ולתקן בכאן דוגמת תקנה של רבן יוחנן בן זכאי שהתקין כלולב שבתחילה היה ניטל

ואבי"ע החיצון של הרוח דנפש וכן על דרך זה כל הבחינות, וכן הוא פירוש דבריו על מ"ש במקום אחר (דף ס"ב ע"ב ובנ"מ דף ל"ד ע"ג ע"ש) וז"ל תיקון העולמות היא באופן זה כי מכל הכתרים דחכמות דכל פרטי פרצופי אבי"ע דאצילות נתקן אבי"ע דא"א דאצילות, ומהחכמות דחכמות דכל פרטי פרצופי אבי"ע דאצילות נתקן אבי"ע דאבא דאצילות, ומכל פרטי הבינות דחכמות אבי"ע דאימא דאצילות וכו' ומהבינות די"ס נתקן כל אבי"ע דכל פרצופי הבריאה על דרך הנו' עכ"ל, ומתוך דבריו אנו למדים שאבי"ע דא"ק הכולל נתקן מכל הכתרים דכל הי"ס. עוד כתב ז"ל שבתוך כל בחינת אבי"ע הנו' אבי"ע דא"ק הנתקן על דרך הנו' מכל פרטי פרצופי הכתרים המתייחס אל א"ק ואבי"ע ההוא וזה שדיברנו הוא מהחכמה ולמטה דכל פרט עכ"ל, ר"ל כי מ"ש שא"א נתקן מכתרים דחכמות דכל הי"ס, ר"ל מחכמות דחכמות דכתרים ולמטה אבל הכתרים דכתרים דחכמות דכתרים * מהם נעשה הא"ק דא"א דאצילות, וכן בכאן גם אבי"ע של כל פרצוף הוא כולל א"ק ואבי"ע כאמור לבד הא"ק הפנימי הנו' שגם הוא כולל א"ק ואבי"ע, באופן שהם א"ק ואבי"ע דא"ק וא"ק ואבי"ע דאבי"ע ככל פרצוף האצילות זה לבד מא"ק ואבי"ע הכולל דא"ק הנתקן מכל הכתרים דכל הי' ספירות כמ"ש מורי הרב ז"ל במקומות רבים:

וכתב עוד מורי הרב ז"ל (ש) וז"ל והנה כל ספירה דכל פרטי פרצופי עיבור יניקה ומוחין דפרטי פרצופי אבי"ע דספירה היא נפרטת ל"ז אלף רבוא ובוה הפרטות היא תיקון העולמות על דרך הנו' עכ"ל, א"כ ממנו נלמד (כמ"ש) [כמ"ש] בתיבת ישראל שהם א"ק ואבי"ע דעשיה ויצירה דפנים דבריאה וכו'. יש בכל עולם הפרטים הללו כל סדר ההתלבשות דהיינו שמהכתרים די"ס דעשיה הפרטית הזו

* זה הלשון לא זימתי להצין ולפק"ד נראה טעות סופר הוא זרין לומר מחכמות דכתרים דחכמות ולמטה אצל הכתרים דכתרים דחכמות מהם נעשה וכו' והי"ז ועיין לעיל דף א' דף כ"א ודו"ק. (מעיל אליהו) ** ר"ל לפי שכמעט דעשיה ויצירה, שצמחילה עשיה ואח"כ יצירה. (מעיל אליהו)

סידור תפלה להרש"ש

מו

ר"ת
רש"י
 אהיה יהוה אלהי
 אהיה יהוה אלהי
 אהיה יהוה אלהי
 אהיה יהוה אלהי
 יוד הי ויו הי. יוד הי ואו הי. יוד הא ואו הא.

ג' מ"ה חסדי דעת. יוד הא ואו הא ר"ת וס"ס הפ' גי' כ"ו יתוה
 אלא סיכוי אוחי במילוי ז"ן יוד הה וו הה ויכין להמשיך הארת ה' אלהי
 חסד ראשון דעת מחכמה לחסד דחסדים דעת דז"א והארתו לתקן רישא דנוק'
 והיו הדברים האלה אשר ר"ת אהר"ה שס זס הוא שס החסדים
 יחיא רמו להפפשות החסדים מהחכמה לדעת דז"א יתוה יתוה
 בפרשה זו.

יתוה יתוה
 אַנְכִי מְצוּךְ הַיּוֹם עַל לִבִּי

ר"ת וס"ס הפ' גי' כ"ו יתוה אלא
 סיכוי אוחי במילוי ז"ן יוד
 הה וו הה. יכין להמשיך הארת חסד
 ז' מחכמה לגבו' דחסדים דעת דז"א
 והארתו לתקן רישא דנוק'.

ושננתם לכניך ודברת בם
 בשבתך ובליכתך
 בדרך ובשכבך ובקומך

ר"ת וס"ס הפ' גי' כ"ו יתוה אלא סיכוי אוחי במילוי ז"ן יוד הה וו
 הה. ויכין להמשיך הארת חסד ג' דעת מחכמה לת"ה דחסדים דעת
 דז"א והארתו לתקן רישא דנוק'.

וקשרתם לאות על ירך
 והיו לטמפת בין עיניך

ר"ת וס"ס הפ' גי' כ"ו יתוה אלא סיכוי אוחי במילוי ז"ן יוד הה וו הה.
 יכין להמשיך הארת חסד ד' דעת מחכמה לגלח דחסדים דעת דז"א.
 והארתו לתקן רישא דנוק'.

סידור תפלה להרש"ש

הוה יוד יוד יוד. הה הא הי. וו ווא ווא. הה הא הי
א א א, ל ל, איש, ד ה, נו יי ה

לברך את ה', כסא אברהם, עבד א'.

וכתבתם על מזוזת ביתך ובשעריך
גבור' דגבור' דב"ן דמ"ה וז"ן דזו"ן
ס"ס דגבורה דב"ן, דמ"ה וז"ן דזו"ן

ר"ת וס"ס הפ' גי' כ"ו יהוה אלא שיכוין אותו דב"ן יוד הה וו הה.
וגם ר"ת וס"ס ובשעריך : יי : גי' כ"ו יהוה. יכוין להמשיך הארת חסד ה'
דדעת מחכמה להוד דחסדים דדעת ז"א. והארתו לתקן רישא דנוק'.

פרשה זו היא בחג"ת דזו"ן ויכוין להמשיך הארת ה"ג דאימא שבכינה דז"א
והס ה' הויות לגבור' דדעת דז"א ולהמשיך הארתם לבנות ולתקן חג"ת
דזו"ן עד טיבורא.

ויכוין בע"כ תיבות שבפרשה זו לעשות זרועותיו וגופו עד טיבורו מרכזה לשם
ע"כ דויסע ויבא ויט שהוא בחג"ת דז"א.

									ו	ה	יה
									ת"ת	כתר	חז"כ
									דז"א	דרחל	דרחל
									והו	ילו	סיט
									והיה	אם שמע	תשמעו אל
									הזו	אלד	לאו
									הזו	ההע	יול
									מזוה	אתכם היום	לאהבה את
									רכוין	בע"כ	פייכין
									להאיר	פיני	לאה
											הרבות
											והתגין
											הס הגבינין.

יאהדוניהי אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם ונתתי מטר הוא המ"ד היורד מלמעלה ועולים כנגדו המ"ן מן זירורי המלכים והס הגיולות שבממקי הקליפות ועי"ז הגאולה קרובה.

ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך

וילסרך

סידור תפלה להרש"ש

מז

<p>• כינ' דת"ת דמ"ה וב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן • חס' דת"ת דמ"ה וב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן • גבו' דת"ת דמ"ה וב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן • ת"ת דת"ת דמ"ה וב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן • נלח דת"ת דמ"ה וב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן • סוד דת"ת דמ"ה וב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן</p>	<p style="text-align: center;">אום לכב ושר יהו</p> <p>ויצהרך ונתתי עשב בשרך</p> <p style="text-align: center;">לחה כיק מנד</p> <p>לבהמתך ואכלת ושבעת</p> <p style="text-align: center;">אני העם רהע יו</p> <p>השמרו לכם פן יפתה</p> <p style="text-align: center;">התה מיד וול</p> <p>לזבכם וסרתם ועבדתם</p>
---	--

<p style="text-align: center;">והו מיה עשל</p> <p>אלהים אחרים והשתחיתם להם וחרה אף</p> <p style="text-align: center;">ניח ננא עמם החש</p> <p>יאהדונהי בכם ועצר את השמים</p>	<p style="text-align: center;">פוי מ</p> <p style="text-align: center;">דני ס ס ס ס ס</p> <p style="text-align: center;">ס ס ס ס ס ס</p> <p style="text-align: center;">ס ס ס ס ס ס</p> <p style="text-align: center;">ס ס ס ס ס ס</p>
--	---

ו**לא יהיה** ר"ת אהוי והוא שס **אהוה** והוא שס דגבורות דענת רמז להתפשטות הארת הגבו' מן הבינה דז"א לדעתו. ועוד בו ה' יתרים נגד ה"ח שבדעת למתק הגבו' בהס.

<p>• יסוד דת"ת דמ"ה וב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן • מול' דת"ת דמ"ה וב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן • כתר דגלח דמ"ה וב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן • חכמה דגלח דמ"ה וב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן</p>	<p style="text-align: center;">במם יול הרח מצר</p> <p>מטר והאדמה לא נתן</p> <p style="text-align: center;">ומב יהת עבו</p> <p>את יכולה ואבדתם</p> <p style="text-align: center;">כוחו דמב מונק איע</p> <p>מהרה מעל הארץ הטבה</p> <p style="text-align: center;">הכזו ראה</p> <p>אשר</p> <p style="text-align: center;">ס ס ס ס ס ס</p> <p style="text-align: center;">ס ס ס ס ס ס</p> <p style="text-align: center;">ס ס ס ס ס ס</p> <p style="text-align: center;">ס ס ס ס ס ס</p>
--	--

<p>יהוה ה"ח יהוה יהוה ה"ג יהוה</p> <p>יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>עשה שכבר נגמרו להתפשט החי"ג במקומם והס כללות עשר הויות יכוין לחצרים יחד ולמקסם.</p>
---	--

ממלת אח דברי וכו' ע"ס הפרשה יש חמשים תיבות יכוין בהס לתקן בטן דז"א שהוא צ' שלישי הת"ה שלו שסס מהגלים חמשים שערי בינה שהס כללות ה"ח שביסוד דא' כל א' כלול מעשרה והס י"פ אהיה ובהס ארבעים אוחיות וכללות העשר אהיה הס חמשים.

וגם יכוין לתקן בטן דנוק' מטיבורה ע"ס גופה ויכוין לעשות בטנו מרכבה לחמשים שערי בינה.

סידור תפלה להרש"ש

ר"ת
רש"י
 אהיה יהוה אהיה ראש אהיה יהוה אהיה
 אהיה יהוה אדני יד אהיה יהוה אדני
 יוד היוויו הוי. יוד הי ואו הוי. יוד הא ואו הא.

אֵת דְּבַרֵי אֱלֹהִים עָלַי * כִּינֹה דַלְלַח דַּמ"ה דַּמ"ה וּבִין דְּזוּיָן *
 לְנַנְתְּכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם * חֲסֹד דַּלְלַח דַּמ"ה דַּמ"ה וּבִין דְּזוּיָן *
 וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל * גְּבוּרָה דַּלְלַח דַּמ"ה דַּמ"ה וּבִין דְּזוּיָן *
 יַדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפַת בֵּין עֵינֵיכֶם וּלְמִדַּת אֹתָם אֵת * ס"ת דַּלְלַח דַּמ"ה דַּמ"ה וּבִין דְּזוּיָן *

בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ * כֹּלֵח דַּלְלַח דַּמ"ה דַּמ"ה וּבִין דְּזוּיָן *
 כְּבִיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדַרְךָ * הוֹד דַּלְלַח דַּמ"ה דַּמ"ה וּבִין דְּזוּיָן *
 וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ וּכְתַבְתֶּם *

עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ * לְמַעַן יִרְבוּ יַמֵּיכֶם וַיְמִי *
 בְּנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר * אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה *
 לְאֲבֹתֵיכֶם לִי תָתֵל * אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה *
 כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ * אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה *

בפרשה זו יש ע"ב סיבות נגד ע"ב שמות דויסע ויבא ויט ובהם יכוין לסקן
 נה"י דז"א. ובפרקים הסמוכים שבהם יכוין לסקן אף נה"י דנוק' ויכוין לעשות
 תרין ירכין וברית קיימא דיליה מרכבה לע"ב שמות הכ"ל.

וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוָה יְהוָה * סַבְטָא עַאֵם מְבַשׁ * לִיה אֲנָא *
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם * כַּתֵּר דְּהוֹד דְּבִין דַּמ"ה וּבִין דְּזוּיָן *
 וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית * חַכְמָה דְּהוֹד דְּבִין דַּמ"ה וּבִין דְּזוּיָן *

הליכות שזידו השמאלית צימנית והס קולא דשערי דא"א היורד מאחורי רישא
 דא"א לז"א וקולא דשערי דז"א היורד מאחורי רישא דז"א אל נוק' ושורשי הליכות
 ישארו צידו השמאלית ויסתכל בהם בכל פרשת לזית ויכוין ליחוד זה **יהוה**
 לסקן

סידור תפלה להרש"ש מח

הוה יוד יוד יוד הוה הא הו וו ואו ואו הוה הא הו
א א א ל ל ל איש ד ה ד נו יי ה
לברך את הו, כסא אברהם, עבד א'.

לסקן עון של ביטול מצות לילית. אח"כ יכוין כי ד' שמות יה"ו דחכמה וד'
אה"י דבינה שהם עיקר המוחין מלאים עולים שנו"ת ויכוין להמשיכם דרך יסוד
דאימא ולהעבירם דרך היסוד העליון דז"א הנק' עתה פ"ת ולהשאיר מהם
ביסוד העליון והוא מספר יוסף ללורך זיווג לאה. ופ"ר אורות כמספר לילית
ימשיכם למטה מהמזה ללורך זיווג רחל.

יוד אלף הו הו יוד יוד אלף הו הו יוד
יוד אלף הא הא ואו יוד
יוד אלף הו הו יוד

היי המם דוו כבי לין פנל נמכ
על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצית אח"כ יכוין
כי צעזערים דרך יסוד דאימא כל א' מד' מוחין הנז' לקח הארת לבוש יסוד
דאימא שהוא אהיה דההין שהוא גי' כנ"ף והם ד"פ קג"א גי' לילית.

אלף הו הו הו אלף הו הו הו
אלף הו הו הו אלף הו הו הו

הכנף גי' קג"א אלף הו הו יוד הו וכו' יכוין לתקן עון הכעס כמס' קג"א.
פתיל גי' י' שמות דב"ן שבי"ס דנוק' * בינה דסוד דב"ן דמ"ה וכו' דזו"ן
* חסד דסוד דב"ן דמ"ה וכו' דזו"ן

יוד הו הו הו יוד הו הו הו יוד הו הו הו יוד הו הו הו
יוד הו הו הו יוד הו הו הו יוד הו הו הו יוד הו הו הו
יוד הו הו הו יוד הו הו הו

תכלת חדיג גי' שכפס שמות דמרגלאן דהנוק' מקבלת מהם
א יהוה ה יהוה י מצפן ה יה אדני י אל
ה אלהים ו מצפן

סידור תפלה לדרש"ש

גיה השא ירת
והיה לכם לציצית אח"כ יכוין כי המוחין עלמס שהם ב' קס"א
 וקמ"ג וקנ"א מלבד י"ו אותיות שרשם עולים גי' ליטת ויכוין להמשיכם עד"ז
 כי ב' קס"א עם י"ו אותיות שורשי כל הדי' אהיה דרך פנים לרישא דיעקב
אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי אהיה אהיה
 וקמ"ג וקנ"א מוק מן אותיות שורשם דרך אמור נרישא דרמל.

אלף הא יוד הא אלף הו יוד הו

שאה רלי אום
וראיתם אותו וזכרתם *גבורה דהוד דב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן
 *ח"ס דהוד דב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן

יסתכל בליטות צ"פ ויכוין כאלו יש שם תכלת שהיא הנוק' דלית לה עיינין
 מחמת הדין וזכל פעם יכוין להמשיך לעיניה הארה מאחוריים דמ"ה שהוא גי'
 עי"ן ושימס ע"ג עיניו ויגסקס. גם יכוין למילוי דקנ"א שגי' עי"ן.

יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא גי' עי"ן לעין ימין
יוד יוד הא יוד הא ואו יוד הא ואו הא גי' עי"ן לעין שמאל
 וב"פ עי"ן גי' י' הויות

עין ימין עין שמאל

	ה"ג	ה"ח	ה"ח	ה"ג	
	יהנה	יהנה	יהנה	יהנה	אלף הו יוד הו
	יהנה	יהנה	יהנה	יהנה	

ליב ורה יי
את כל מצות * * * * *
 ג' הויות שזפרסה זו
 יכוין אותם בעיינין
 להאיר עיני רמל.

מנד אני * חום רהע
אתם ולא תתורו אחרי
 יחו השם מכב
לנבכם ואחרי עיניכם
 ויה סאק עדי
אשר אתם זונים אחריהם
 עאק מתה והו דלי
למען תזכרו ועשיתם את

* כלח דהוד דב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן
 * הוד דהוד דב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן
 * יסוד דהוד דב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן
 * מל' דהוד דב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן
 * כת' דיסו' דמ"ה וב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן
 * חכ' דיסו' דמ"ה וב"ן דמ"ה וב"ן דזו"ן

שמן חג דרושי הלילה פי על ש' הכונות ופרי עין היים ששון

ח שם להמשיך את ז"ק שבאימא מחמד עד המל' אל הטק' ע"י ז"ל טלמו ע"כ וכן כחבב בס' פט"ח בק"ם שט"ה פ"ז אך לעיל בדרוש ו' ובפ"ח שב"ט פ"ב ובס' רוח"ק ד"ן יחוד י"ט וכן בסודור לא כחוב ע"י ז"ל רק ע"י אימא וז"ע להבין שיטוייהם ועוד דשם כחבב מבי' וז"ק הוא ע' וכאן כחבב בלופן אחר מח"ק דוקא כו"ע וכוונה ז"ל לא נכתב' בסודור :

ח שם נמלא כי ישראל נהקן ועלה במחשבה שהיא חמ"א וגם המל' קבלה חיזה תיקון ועלחה צבינה ואז ב' מעוררים אוחס לזווג דברי רבינו ז"ל חדא דאין כאן מקום עליחס של ז"ן למ"ן במילת שמע ישראל לעורר את אור"ל לזווג אלא במילת אחד כנו' לעיל דרוש ו' דק"ם דיוצר ועוד דכאן נרא' דשוליס שניהם ז"ל באבא ונוק' בא"י וכן כחבב בע"ה שב"ט פ"ב אך לעיל דרוש ו' דק"ם דיוצר וכן לק' בסמוך ודרוש ט' כ' דשניהם ז"ן עוליס לאימ' למ"ן ולא ז"ל באבא ונוק' בא"י ועיין בע"ה שם בלוח ג' מ"ש בזה דרך אפשר דמ"ש שניהם באימ' ר"ל ישו"ת ונקראים שניהם אימא כנודע ועיין בס' חו"ח דק"ד ע"ה ועל מ"ש שניהם מעוררים אוחס לזווג את אור"ל נראה דרבינו מדבר על מה שעחיד להיות במילת אחד דשם כו"ל הסחטוררות ודוק או אפשר ועיין לק' : **ב** ז"ל חבל ז"ל אינו לריק לקבל הפע רק מחו"ג שבחמ"א פי' מי"ש"ם ועיין בסודור להרב ש"ם ז"ה"ה ועיין לעיל דרוש ו' דק"ם דיוצר ד"ה ישראל וכו' ושם בלוח כ"ג מ"ש :

י שם וכבר ביארנו כי המשכת השפע הזה נמשך מדע' העליון דעחיק לאתגניז צין גולגולתא ומוחא דא"ל וכו' נח' כ"מ

ש מאמרי רשב"י באדרתא נשא דל"ז ע"ד ופ' בראשית ד"ז ע"ה ד' דס"ג ט' רוח"ק יחוד י"ט ע"ה שט"ל פי' פט"ח דרושי הליל' פי' ודע דטיפסה ז"ל נמשכת מבחי' בבורח דדעת דעחיק והוא בחי' נר"ן של הולד כנו' בע"ה שם ופי"ה כלל י"ז אך טיפסה הסודרה לכוליד שהוא בחי' חיה של הולד ביום במילת אחד וממשכת מבחי' חסדים דדעת דעחיק כנו' בסודור ועיין בקונטרס פחה עינים במילת ה' אלהינו ה' בק"ם דיוצר מ"ש יע"ש ועד"ו בצרכה שים שלום נמשך מחסדי' דדעת דע"י ועיין לעיל דרוש ח' דויעבור יע"ש :

יא שם בסוד אוריה דיתבי על קרומא דאוריה ומוח' כמבוא' אליליט באדר"ו ע"כ ש' מאמרי רשב"י באדר"ו מב"ש ש"ה ד' ע"ה שט"ל פי' ובכ"מ :

יב שם ומנחה שחבוין ב' כוונת יחד ח' הוא כי ה' אלהינו ה' ה"ם הכנה והזמנה אל אור"ל ודעת להזדווג כו"ל שנית ג' אור"ת סנו' העוליס רי"ו וכו' עיין מ"ש בזה לעיל דרוש ה' אוח ג' דלריק כאן לטוין ב' כוונת יחד זה אחר זה ב' ע"ב וקס"ל והם ממוחא סחמאה דא"ל והם מוחין דייקא דאור"ל וישו"ת ועוד ג' ע"ב ג' רי"ו סנו' והם ללורך כלי רוחא דאימא יע"ש ש' רוח הקדש ד"ן יחוד י"ט ועיין שם להרב יוסד וטעמו ומוקו עמו : **ב** ז"ל הכנה והזמנה של אור"ל ודעת להזדווג ע"כ פי' ודעת להזדווג הוא בחי' מלא עילאה דיקנא דא"ל המזווג את אור"ל ועיין בעיל דרוש ו' דק"ם דיוצר ודרוש ה' ושם בלוח ל' בזה יע"ש :

יג שם אחד וכו' כי שניהם מהיחידים לעלות בסוד מ"ן באימא כנודע ע"כ עיין מ"ש לעיל לוח ט' :

יד שם ובק"ם דשחרי' נח' טונה זו בלורך וע"ש ע"כ שם פ"ו : **טו** שם אח"כ בפ' בשכמל"ז חטוין להמשיך כלי במל' ולכן אנו לריכוב עהה לתקנה פט"ח אחרת בלופן זה כי הנה נח"ל וכו' ש' מאמרי רשב"י באדר"ר נשא דל"ז ע"ד ע"ה שט"ל פי' ע"ה דב"ב ש' רוח"ק יחוד י"ט ד"ן . ודע דחיקון הראשון הוא כנו' לעיל בסמוך שט"י שמשכו ב' מיני שפע לו ולה הוא לז"ל מב' קלוות הו"ג דבחמנה סגרת במילת ישראל שיר אל ולנוק' מן ז"ק דאימא נמלא כי ישר' נהקן ועלה במחשב' שהוא חממה וגם המל' קבלה חיזה תיקון ועלחה צבינה ומעוררים את אור"ל אל חזונו יע"ש ועתה אנו לריכוב לתקנה פעם אחר' :

טז שם והוא כוד הוי"ה דהבי"ן שביסוד שבה כנודע וכו' אכל הכלי דיתבי ז"ל בטוק' שאמרנו עתה שהוא בחי' הוי"ה דהבי"ן הנה הוא בלופן זה ששם אחרים הפשוטים והמלאים

יז שם ונחתי עשב ע"ב ש' ע"כ פי' ע"ב ב' שהוא תצ"ה ג' קוי השי"ן כטודע בע"ה של"ה פ"ג אח"כ ראיתי והוא לעיל סוף דרוש ה' דק"ם דיוצר יע"ש :

יח שם ונחתי עשב ע"ב ש' ע"כ פי' ע"ב ב' שהוא תצ"ה ג' קוי השי"ן כטודע בע"ה של"ה פ"ג אח"כ ראיתי והוא לעיל סוף דרוש ה' דק"ם דיוצר יע"ש :

יט שם ונחתי עשב ע"ב ש' ע"כ פי' ע"ב ב' שהוא תצ"ה ג' קוי השי"ן כטודע בע"ה של"ה פ"ג אח"כ ראיתי והוא לעיל סוף דרוש ה' דק"ם דיוצר יע"ש :

דהסין העוליס ע"ב קד"ס וכו' נראה מזה דכ"מ ככתב רבינו דהרוחא דצנוה דיתבי ז"ל לטוק' הוא שם ב"ן אין הדברים כפשוטם שם ב"ן ממש כמוה שהוא אלא ר"ל רצוע פשוט ומלא דב"ן העוליס רי"ו וזוה מתיישב מה שכחתי בקונטרסי ש"ס ח"ב של"ה פ"ג אוח כ"ה ללא מלינו בשום מקום שנוהן לה שם ב"ן יע"ש ועיין שם מה שארכתו בענין הכלי זה קחינו משם עוד בענין הכלי הנעשה לה בגל יום חמ"ד עיין מה שכחתי לעיל דרוש ג' אוח כ"ה יע"ש : **ב** ז"ל ואמרנו בזה ב' כוונת הל"ל ע"כ לעיל במלח ה' אלהינו ה' :

י שם צרוך שם כבוד ששם ג"כ חב"ד כנו' פ' ואחמין אלא ששם בחי' ג' מוחין דז"ל טלמו וכו' (ש' רוח"ק יחוד י"ט ד' ו') ש' המלוח פ' ואחמין ד"ה עוד דע טעם וכו' יע"ש . ועיין בסודור להרב ש"ם ז"ה"ה ז"ל צרוך יכוין להמשיך מחמ"ן של הרי"ו החמחון שבחמ"ן דחב"ד דז"ל לחמ"ן דחב"ד דנוק' שם להמשיך מבג"ה של הרי"ו החמחון שבבג"ה דחב"ד דז"ל לבג"ה דחב"ד דנוק' . כבוד יכוין להמשיך מדת"י של הרי"ו החמחון שבדת"י דחב"ד דז"ל לדת"י דחב"ד דנוק' עכ"ל ונרא' דבחי' עתה לה הארה ואח"כ עלמות הרי"ו החמחון יסוד ביסוד והוא חמ"י הסעוררות ואח"כ זווג ועיין לקמן בהמוך :

יא שם חבוין להעלות אוחס הטיפסה של הנשמות שהוא

יב שם חבוין להמית גופין דלחון ע"י הרי"ו העליון והחמחון וכו' גי' חבב וכו' לעיל דרוש ז' ושם שאר האינוין ש' המלוח פ' נח ש' הלקוטים דקמ"ו ע"ד :

יג שם וזו חטוין להעלות עם נפשך בסוד מ"ן אוחס הלטוית בחוך מ' סחומה וכו' כ"ב תורת חכס ד' קנ"ו ע"ב סוף הדבור המתחיל כחב מו"ה וכו' ז"ל נראה שצריך להעלות חמ"י אל ז"ל ואח"כ הו"ל יתן אוחס למל' כדי שיהיו בסוד זכר ונוק' כמ"ש ביחוד יושב בספר בחיבת אלף לא יגש עכ"ל והוא בש' רוח הקדש יחוד כ"ז דכ"ב ע"ב והוא תיקון למוליא שז"ל יע"ש (עיין בס' פט"ח פ"ז דק"ם שט"ה) ואם לרובך לדעת אחיה נוק' היא זאת עיין מ"ש לעיל דרוש ו' אוח ח' והיא נוק' הכולל' דכ"ד שעות יע"ש (כ"ש הקד' המעביר ד"י) לקמן דרוש י' אוח ה' ועיין שם שנראה שהיה רחל וז"ל רחל הכולל דכ"ד שעות :

יד אכל הכונה זו חבוין אוחס כאשר תגמור כל הק"ם כי אז נשלמו כל רמ"ח חיבויות ע"כ כנו' לעיל דרוש ה' עד אמרת יושב בספר עליון יע"ש ונראה דבניינס הוא כמיל' יפול מלך אלף ורצבה ממיןך ונעשים טלה נכל בושר כנו' בש' רוח הקדש יחוד כ"ז והוא לחיקון עון למוליא שז"ל יע"ש דכ"ב סע"ב ועיין בסודור להרב ש"ם ז"ה"ה ז"ל לעיל סוף דרוש ז' :

טו שם וכבר נח"ל בפסוק יפול מלך אלף וכו' לעיל סוף דרוש ז' ועיין בלוח הקודם :

טז שם כבגייעך לפסו' הנו"ל חבוין ככונה הנו"ל להמית אוחס גופות המזיקין כנו"ל לעיל דרוש ז' שם בלורך :

יז שם ועיין בסדר חפלת השחר בפ' ואהבת ושם המלא כוונה ח' וכו' לטוין אוחס עתה בזה הק"ם שט"ה ע"ש

דרוש ח' ד"ה ועוב מלך וכו' והם חמשה פסמים שם ב"ן יע"ש :

יח **דרוש ט'** פט"ח ש' ק"ם שט"ה פ"ה ופ"ב לעיל דרוש ה' עוד לעיל דרוש ח' דק"ם דיוצר פט"ח ק"ם דיוצר פכ"ה כ"ש בשאלות לחמ"י במערב אוח ה"ן חו"ח דק"ג ע"כ לקמן אוח ו' :

יט שם ונחתי עשב ע"ב ש' ע"כ פי' ע"ב ב' שהוא תצ"ה ג' קוי השי"ן כטודע בע"ה של"ה פ"ג אח"כ ראיתי והוא לעיל סוף דרוש ה' דק"ם דיוצר יע"ש :

כ שם ונחתי עשב ע"ב ש' ע"כ פי' ע"ב ב' שהוא תצ"ה ג' קוי השי"ן כטודע בע"ה של"ה פ"ג אח"כ ראיתי והוא לעיל סוף דרוש ה' דק"ם דיוצר יע"ש :

כא שם ונחתי עשב ע"ב ש' ע"כ פי' ע"ב ב' שהוא תצ"ה ג' קוי השי"ן כטודע בע"ה של"ה פ"ג אח"כ ראיתי והוא לעיל סוף דרוש ה' דק"ם דיוצר יע"ש :

כב שם ונחתי עשב ע"ב ש' ע"כ פי' ע"ב ב' שהוא תצ"ה ג' קוי השי"ן כטודע בע"ה של"ה פ"ג אח"כ ראיתי והוא לעיל סוף דרוש ה' דק"ם דיוצר יע"ש :

כג שם ונחתי עשב ע"ב ש' ע"כ פי' ע"ב ב' שהוא תצ"ה ג' קוי השי"ן כטודע בע"ה של"ה פ"ג אח"כ ראיתי והוא לעיל סוף דרוש ה' דק"ם דיוצר יע"ש :

כד שם ונחתי עשב ע"ב ש' ע"כ פי' ע"ב ב' שהוא תצ"ה ג' קוי השי"ן כטודע בע"ה של"ה פ"ג אח"כ ראיתי והוא לעיל סוף דרוש ה' דק"ם דיוצר יע"ש :

כה שם ונחתי עשב ע"ב ש' ע"כ פי' ע"ב ב' שהוא תצ"ה ג' קוי השי"ן כטודע בע"ה של"ה פ"ג אח"כ ראיתי והוא לעיל סוף דרוש ה' דק"ם דיוצר יע"ש :

כו שם ונחתי עשב ע"ב ש' ע"כ פי' ע"ב ב' שהוא תצ"ה ג' קוי השי"ן כטודע בע"ה של"ה פ"ג אח"כ ראיתי והוא לעיל סוף דרוש ה' דק"ם דיוצר יע"ש :

שמן חג דרושי הלילה פי על שבתות ופרי עין חיים ששן עה

שם רחוק אל אלו התמימים כמנין ארמיה הם למעל' מן הארמיה
שכיה טק' הנקראת ארמיה וששום :

ג שם וצפ' לני' ים ע"כ חיבו' וכו' ודע דים הפרש בסדרם
מע"כ דפ' שניה וזיה ששם ע"כ שמוח מג' פסוקי' ויסע ויבא
ויע אחד ביוצר ואל' בנאר חוזר למפרע המתחילין עמם וה"ו וכו'
ובפ' לני' מתחילין השמות מג' פסו' ביוצר כסדרן והם ו'ו' ו'
וסי' אך ל' מה עמם נשחטו אלו מאלו וכמה לא מלחמי מפרש
בזכר ועיין בסודו להרב ש"ס זל"ה :

ד שם תחזור לומר פ"א ה' אלהיכם אמה כמו הש"ן וכו' מלחן
דגם בק"ש דיוצר יכול לחזור ולו' פ' זה כשהוא ביחוד
להשלים לרמ"ה ונראה לע"ד אפי' כשהוא צבור נריך להשלים
לרמ"ה כ"א בפ"ע דמטה זו וכך מנהגו בקבלתו ק"ק בית
אל יבד"ן מה למטוים יען לנריך לכוין להמשיך המו' לנשי'
ד"ל ולתקן עי"ה חב"ד דטוק' כמ' לעיל דרוש ה' דק"ש דיוצר
יע"ש ודברים אלו הם דברים העומדים בחומו של עול' ונריך
כ"א לכוין כפי שורש נשמתו חוץ נשמתו ודי בזה (לעיל דרוש
ה' אות ו') עיין בס' אל"י דק"ש שאלה ב"ן :

ה שם ויכוין שהרומ"ה הזה הוא רי"ו ולי"ב וכו' עיין לקמן
בדבור שאחר זה ד"ה ודע וכו' :

ו שם כי בק"ש ים רמ"ה חיבות כמ' ששם מ"כ וע"כ ון' וע"כ
ולכן אחר התשלים הק"ש תחזור לו' פ"א ה' אלהיכם אמה
כמו שש"ס הש"ן וכו' ע"ש שמע ישר' וכו' ס"ה רומ"ה הרוח
יראה דברי רבינו המוה"ס שהרי אפילו עם חזרת חיבות ה'
אלהיכם אמה אין זו רמ"ה סגרי בפ' לני' ים זו ע"כ חיבות
עם חזרה ג' הייבות עצמם של ה' אלהיכם אמה נמנא דמ"כ וע"כ
ון' וע"כ הם רל"ו עם חזרת הש"ן ושפה חיבות דפ' שמע כרי
רמ"כ ואיך כתב ששם רמ"ה (ומורמ"ז נרגש מה) לכן נראה
לע"ד דמ"ס נפל ולי"ב כי בק"ש ים רמ"כ עם חזרת הש"ן ה'
אלהיכם אמה ועוד ו' סבולל וק' ד"ל עמנו כרי רמ"ה בלא
ו' דמילת רומח אין נריך ו' דרך כחוב בחורש ורבינו זה לא

כתבו כאלו ואני למדתי ממ"ס הרב מלחמה נהן בלאו רי"ש
בכתב וז"ל רומ"ה רמ"ה חיברים הכוללים זו' שהוא ז"ל הרי
רומ"ה עכ"ל נמנא דמונה ה' דגופא דז"ל ועיין בהקדמת
החיקונים ד"ה ע"ל ד"ה ועוד הקונא ז' וכו' דשם כתב רומח
בו' שכתב וז"ל ועוד ק"ש איהי רומ"ה כליל' משה חיבין דימודא
ומרמ"ה חיבין עם ה' אלהיכם אמה יע"ש וז"ע וכפי זה אולא
ליה תמיסתו של הרב מוכרס"ו על מרן אבא שכתב בן רמ"ה
דאין קושייתו נופלת עליו אלא על החיקונים דכתב ששם רמ"ה
עם ה' אלהיכם אמה דאינם אלא רמ"ה ועל מה שכתב רומ"ה
בו' גם זה שם רומ"ה בו' ואין לו' דרמ"ה הם עם ו' חיבין
דברוך שם וכו' שהרי אינם מז"ל עמנו אלא דטוק' דבשכמל"ו

הוא כבחי' הנוק' כמ' לעיל בדרוש ק"ש דיוצר דרוש ה' ודרוש
ו' וז' יע"ש ומן החימ' להרב חו"ה זל"ה ד' ק"ג ע"כ שכתב
שהוא עם אמירת ו' חיבין דברוך שם וכו' ולא ידעתי מנין לו
אחר שלא נזכר לא בחיקונים ולא בזכר ולא בדברי רבינו (נהר
שלוש דכ"ה אות ה' להחמי המערב ובג"ש ההדש הוא בדרך
כ"ד ע"ג) ועיין ג"כ למוהרס"ו בדרושנו זה דר"ה לו' עם בדרך
שם הם רומ"ה (עיין בזכר ח"א דק"א ע"ה בשהרי חור' וז"ע)
אחז"מ רחמי בוז"ה סוף פ' אחרי שק' בהדיא עם בשכמל"ו יע"ש
אך בזכר ח"ג דער"ב ע"ה שם כ' עם ו' חיבין דיוצר יע"ש עיין

להגאון הרב חיי' פאלאצ'י זל"ה בקונטר' חיים ומזון בהנהגותיו
על הושר חדש סימן רל"ב דליין הרשב"ם סי' ל"ז וס' עשרה
מלחמות מאמר כ"ה ח"א פ' ע"ב וכו' נח"ל ח"ב דרוש ב' ע"ד
ולעיתא כאלה חניי במקום ישוב לראות הענין זה במקומם)
ושמעתי מי שרצה לומר ששם רומ"ה עם פ' שמע עמנו והוא
שכתב רבינו וכשלאמר פ' שמע ישר' וכו' כי זו ו' חיבות
אחרות וס"ה רומ"ה נמנא דהשפה אהריס חלוי בסנה ששם
כפולים וזוהי הם רומ"ה חס נראה יושר פשוט והכל בו"ה
דבשכמל"ו הוא בטק' ודלא כהושר חדש אך ל' מה ר"ל ששם
כפולים ועיין להרב חו"ה ד' ק"ג ע"כ שכתב שהוא קול וזכור
יע"ש ודע והבין מדרושנו זה אך יש ב' פעמים רומח א' מבחי'
הרמ"ה חיבין עמנו ב' מבחי' משבון ומס' ג' ע"כ שמספרים רי"ו

ול"ב ול"ל דברי רבינו שכתב דרמ"ה חיבין דק"ש המ' יסין
ששם כרי"ו ולי"ב שכתב וז"ל וסך הכל רומח ויטין שהרמ"ה
זה הוא רי"ו ולי"ב וכו' ואם הוא כן הרי נריך לכוין אחי' הרמ"ה
חיבין דק"ש ואח"כ בלחמיה סחמ"ה דבחי' רי"ו ולי"ב ולא כ'
כתב רבינו למיל דרוש ה' דק"ש דיוצר שכתב לכוין את הרי"ו
ול"ב בעילת אחד אחר השמעת כל המו' לרא' ששם רק דמו'
דגד' קודם בשכמל"ו ועיין בסודו ג"כ להרב ש"ס זל"ה וז"ע :

ז שם ח"ה וכו' עיין מ"ס בלוח הקודם . ורמ"ה האמנם
בק"ש של שמירת בדרוש ענין ס' הרמ"ה חיבין
נח' הענין וע"ש ע"כ פי' דשם בדרוש ח' ד"ה ענין סדר הרמ"ה
וכו' שם כתב דהשם לרמ"ה ע"י נה"י דחי' המתפשטים תוך
ז"ל לעשות לו נה"י חודשים יע"ש . ש"ס כתב עוד מ"ס
נעשה רומ"ה מלא בו' נראה שהוא בהצטרף ו' שמוח אלד"ם
דק"ש עם רמ"ה אברים המו' וכו' ולע"ד ח"ה לומר כן שהרי
בחי' הו' שמוח דמו' דק"ש אינם מסוג זה הרמ"ה דחיבו' רק
הם מסוג דמספר רומ"ה דבחי' ג' ע"כ רי"ו ולי"ב כמזל ועיין
מ"ס בלוח הקודם דב' מיני רומ"ה נריך לכוין ח' דחיבות וז'
דמס' רי"ו ולי"ב (עיין לעיל דרוש ה' דק"ש ח"ה וכו') . ש"ס
ואי אישר חילי היתי מונע ו' לחיות דבשכמל"ו וכו'

גם זה ח"ה לו' שהרי אינם מסוג ד"ה עמנו דפ' בשכמל"ו הוא
בבחי' חיקון הנוק' כמ' לעיל דרוש ו' דק"ש דיוצר והרמ"ה
חיבין דק"ש משמע עד ה' אלהיכם אמה הם רמ"ה ח"ה
דרמ"ה אברים דטק' הוא בפ' הנה משהו שלשמה כמ' לעיל
דרוש ה' ועיין מ"ס לעיל בלוח ו' . ש"ס ועוד כי בפ' לני' ים
אין בה ע"כ אלא ס"ע לחיות וכו' עיין מ"ס לעיל בלוח
ו' : מ"ש ומאוחס הטיפות נבראים חיקון ושידין ורוחן
וכו' עיין מ"ס לעיל דרוש ז' אות ל' וזאת ז' יע"ש
ובענין הפרש מויקום ושידין ורוחן ל' ההפרש שבהם ועיין
בס' חסד לאברהם אול"י זל"ה :

ח דרוש י' לעיל דרוש ג' פע"ה ק"ש שט"ה ספ"ו ופי"ה ופ"ג
דר"ה ט"ה של"ב פי' ושל"ה פי' גמ"ל פי' ופי"ה

כלל ט' וט"ו לעי' בכונה ויברך דוד יע"ש סוד בבחי' הדיים
אלו הויה דק"ג ע"כ וק"ו ע"כ ס' ערה דרוש ק"ש שפ"ס :

ט כס בגי' ד"ל כמנין ירך כמבואר בלוחך בברכת אח' גבור
וג"ש ט"כ לעיל דרוש ה' של עמיד' וצלינות עם ע"ה של"ב פי' :

י שם וחכונן להעלות שם כמתקן בסוד מ"ן כרי שחג"ל המל'
מ"ד מלמעל' ונקר' צלר כך היא הגרס' בפע"ה פי"ה של"ב פי' :

יא שם ולכן היא למפרע כגודע בסוד ויסע ויבא ויע ודי
למנין ולכן בל"ה ג"כ בס"ת ולא בר"ה ע"כ פי' ע"כ שמוח

כגודע בפסוקים המו' אשר הם בב' אופנים מב' שמו' המתחיל
בלוחיות ישר והסוף ישר והם וה"ו וכו' אופן הא' ואופן השני

כל ה' פסוקים מחמי' השמות ביושר ו'ו' וכו' כמ' בזכר
ח"ב בסופו יע"ש וכך השיבו לי בחלום טעם ב' אופני' אלו הם

אור ישר ואור חוזר גם נראה דג' פסוקים אלו הם בבחי' מב' ת'
דז"ה ששם ג' פעמים ע"כ גי' רי"ו גבורה כמ' בפע"ה ש' ל"ג

פ"ה ס' עו"ה דב"כ עיין לעיל דרוש ח' דיעבור אות י"ב ועיין
בסודו בק"ש פ' לני' ים ע"כ שמוח דרך ישר ו'ו' וכו' ולא

ידעתי מנין לו להיות כן ולא ישר והסוף וה"ו וכו' :

יב שם ולכן אנו לריכוס להפקיד לה בסוד מ"ן בחי' הרוחין
שלנו וכו' עיין להרב חו"ה דק"ג סט"ב שכתב ז"ל נראה

שבחיבת ועד אלו מעלים לה נפשיתו בסוד פקדון בבחי' מ"ן
ורוחינו בפ' בידך כדי שבשעת חוונן תעלה המל' הרוח אל ז"ה

כדי להמשיך מ"ד והיא תעלה מ"ן ע"י ההפשות כגודע וכן מ"ש
בחיבת מלכותו להעלות רוחי' בסוד פקדון ר"ל וכו"ש נפשיתו

שכבר נודע שניהם לריכין לנודך זה למ"ד וזה למ"ן ומאין
אנו לומדים שכוונן הויה ודרכי' בשמיון להמשיך מ"ד ע"י

הרוח נריך להעלות הרוח כדי להמשיך בחי' המ"ד עם המל' עכ"ל
ו"ל דאם לא זכה האדם לבחי' רוח כ"ל יעלה למ"ן וכן לפ"ס

עיין מ"ס לעיל דרוש ג' אות י' יפה ששם דק"ן ע"כ :

יג שם כי בכל שאר הלילות יושר טוב שלא נשין אלא בטהרה
הכל אשר היא מיוסדת על היושיתו מפקידים מחיטו ביסוד
דמל'

שבן ח'ג דרוש תיקון חצות פו על ש' הכונות ופרי עין חיים ששון

שכחנהו לעיל דף ה' ע"ד אוח כ"ד דלנקיות דוקא קאמ' רבינו ולא להיובח לרחון פניו ורגליו יע"ש ועיין פט"ח פ"ג (דפ"ג) : עוד בענין למי שקב בחצות ולא עבר עליו חלום נשיכה עיין לכרז דב"ש ד' י"ד שאלה מ"ח דכהב דחין לריך נט"י בדילוג חבל לריך נט"י כדרך נט"י לחביל' ויבדק ומי שיסן אחר חלום אינו לריך נט"י כלל דכיון שכבר המשיך המוחין ע"י הברכות וטסק החורה כמו שעה חין שליטה בהם דכגד כוהם כחם ונהבטלו וכן ביום אפי' שיסן חין לריך נט"י והם נעל חין לריך לברך יע"ש ועיין בנכר שלום דפ"ו ע"א וכתב דע"ו הקדמת חלום יע"ש ס' חל"י דק"ו אוח מ"א (עיין בזהר ח"ב דקט"ג דבארץ ישר' חין שליטה לם"א יע"ש והאפשר בח"י שאפי' היסן בליל' מרוב קדושהו חין בו דרגא דמוחא ויש סמך גדול לזה בפי' בהכלים קט"ו סג' החכלך לפני ה' בחליות החיים פירש רש"י ארץ ישר' יע"ש אך גרסה בזהר שם דקמ"א ע"ה דזה בזמן בהמ"ק) :

ב שם ויסדר ברכותיו על סדר חנו' בנמ"ע"ב בברכות ד"ם : שם כבר נח"ל שאחר ח"ל נעשו ב' דברים הא' הוא זוג לאה ויעקב ובה' הוא לכות על רחל שירדה צבריאה וכו' לעיל דרושי הלילה דרוש ד' :

ד שם חלל הפתח סמוך למוזזה סה"ס הסכינה פתח העליון ע"כ עיין בש' ההקדמות דל"ו פ"ג ומשם חזין יע"ש ד"ה מלוח המזוזת וכו' :

ה שם כמ"ש בש' רוס"ק ח"ך מיוס שנחבז בהמ"ק ונשרף ההורה נוסרו סודותיה ורוזיה לחינו' ע"כ שם ד' ו' וסוד דרוג' :

ו שם נהרה נבר ה' כמבואר חללנו בזהר פ' בא וכו' שער מאמרי רבז"י שם לעיל דרוש ה' דעמידה :

ז שם על אלה שהם הוי"ק הנקרא חלס (ע"ה פ"ג פ"א) חשבו עינינו ע"כ פי' ו"ק הנק' ז"ה אשר חסרו ממנו הגר' בעונותינו שמכתלקים בג"ד שבו בכל לילה חנו' בם' עו"ת ד"ה ע"ה וצט"ה שליב פ"ב כלל ח' לעיל דרוש ו' דק"ס דיואר :

ח שם שעתה נכנס בג"ע להשתטשע בנמנות הגלדיקים בג"ע כג"ל נח' לעיל דרוש ד' של הלילה יע"ש :

ט שם חס הוא בחלום הלילות שבין פתח לעלמה שהם ימי הספירה וכו' וכן בימים שבין ר"ה עד תג הסוכות חין לו רק תיקון לאה ולא תיקון רחל וכן מנהגינו בק"ק בית אל יבצ"ן ועיין בם' אחת ליעקב בקונטרס שפת אחת דק"א סט"ד אוח ג' ועיין שם בפשר דבריו שר"ל ולע"ד עיין להרב זמרת הארץ זלה"ה צ"י דל"ג ז"ל בכל ימי העומר חין אהמו מוכונים בונה החפלות ולא תיקון לאה בחו"ה דפסח וכן חין מוכונים בויצרך דוד בחו"ה נתינת הלקדק בלאה שמהן ז"ה וכן בלימוד החורה בחו"ה בכונת לשמה להמשיך ללאה כל חוהן הארות והעטם כי היא מזה שמורה בכל ימי הפסח כטודע וגם חין אהמו חומרים בכל ימי העומר תיקון רחל הדולכת וההקנת בהמשך ימי העומר וחין מסחלקים המו' ואינה יורדת בבד' כל זה ע"פ הוראת מו"ס ש"ש זלה"ה ורז"חיו שקב גרסה מפשט דברי הרב בדרושי פסח ועומר שכל המו' דק"ע וגדלו' או"ב די"ס"ו וז"ה נמשך לאט לאט ע"י ספירת העומר עכ"ל ואכן אחר הסדר הרב שר שלום זלה"ה נגמרים אשר יוד והעניין ודרש כתיב אוחיות של רבינו האר"י זלה"ה ולא הניח פינה וזויות אשר לא ראתה עינו והיה דורש וחוקר בפלפול עלום דברי האר"י זלה"ה כמו שיראה הוראה בספרו הטורח ל"ש ובפרט בהקדמת רחובו' הגבר ובפרט שהיה מדקדק לעשוה מלאכת שמים שלימה ואזכרה שמתנו שכח ז"ל בג"ש ד' ע"ו ע"ה וכתב ד' ז"ל מי זה ערב אל לנו בסדר בונה החפלות שהם מסודרים לשאר ימות השנה לכונס בחפלות דימי העומר בודחי שאיש זה עונו ישא כי אה קודש ה' חלל לתת אחיזה לחינו' בקדושה ופוגם בגר"ן שלו ובכל הפלותיו ותורוה ומלוחיו ומעטיו הטובים שיעטם בכל השנה שכולם ילך חשכים כי האמו בהם כיון שנתן להם יד בימים אלו כי פסח וימים אלו הם שורש לכל ימות השנה ובדרך שבוך בהם בה מוליכים אותו כל ימות השנה אפי' שנה החמורה נחבטלו עליותיה בימים האלו ואין בה עלייה העולמות והמשכה המו' כשאר השנה דימי השנה

רחל וכו' וז"ל דאך סייך לבוין ברחל בלא רחל נחמטעט וירדה לעולם הבריאה בסוד נכו' ואך חנו מספקדים נפשינו בה ולא בלאה ועיין לעיל דרוש ד' דגשמוחינו עולה למ"ן בלאה כדי להזדווג עם יעקב ואפשר דבחלום לילה עולה רחל למעלה בחי' ונעשית לאה ורחל פרט' ה' חנו' לעיל דרוש ה' אמר הכוהב חיים וכו' וצדקוה ו' ד"ה והנה וכו' אמר חיים הכוהב וכו' ולכן בכל לילה לריך לבחי' פיקדון ברחל ולא בלאה רק עולה בלאה למ"ן ברגע ח"ל ללורך הזווג והח"ב יודת הנשמה למטה ברחל וזהו הסטשוע דרחל עם הנשמות הגלדיקים חנו' לעיל בדרוש ד' בעוה"י יע"ש ובחלום הלילה לוח לו לרבינו מוכרחו' שיה' פקדונו בלאה ולא ברחל עוד נראה לע"ד דפקדון גשמוחינו בכל לילה שכח הוא ברחל נוק' הכולל דבחי' כ"ד שעות ועיין בג"ש בהקדמת המעביר דל"א (ד"ו) דמוק' הורד' צבריאה היא רחל דבחי' יום המול שלשום חבל טק' המזדווגת בח"ל ונתן לה כלי ורוחא היא דבחי' ז"ן דיום ב' הנחנקים פג"פ ושם הוא סוד הפקדון (עיין לעיל דרוש ד' אוח ג"ו) לעיל דרוש ח' אוח כ"א :

ך שם חרט"ד ובוכו' ושם חבי"ה דהה"ן העולה קנ"א והנה ב"ן וקנ"א ג' בחר וז"ס הבאר העליון בלאה וכבר ביארנו כי הבאר ההחוו' דרחל הוא חיבור הוי"ה והלד"ס הוי"ה והדג"י (לעיל ספ"ה) ועוד יש בחר ג' וכו' אמר שמואל וכו' קשה לו כי בש' הסק' כתב הפך מזה עיין שם ד' מ"ג ע"ג דבאר זה הוא בלאה הוי"ה והלד"ס הוי"ה והדג"י ועיין שם בההקדמות אמר שמואל וכו' ש' חלקוטים פ' וירא ד' כ"ה ע"ד (ודל"ד ע"ג פ' הולדות) לקוטי חנ"ך פ' חנו' פט"ח ש' ק"ש שט"ה פ"ו ופי"ה ס' מאמר' רשב"י דט"ו סט"ד ד"ה אמר המעתיק וכו' ס' תו"ח דק"ג ע"ה יע"ש מה שפי' בחללו הכ' בחרות להרץ ק' מוכרס"ו יע"ש אחד בנ"ה ואחד בב"ן יע"ש :

ך שם ועוד יש בחר ג' למעלה ביסוד ח"י עלאה ואין בחן מקום ביאורו ע"כ :

ח שם וז"ס ימותו ולא בחממה כי בסיבה שאין בו חממ' ע"ד חנו' אפשר שימסך להם המינה ואע"פ שאומר פ' בידך חפקוד רוחו וכו' פט"ח פ"ה מק"ס שט"ה עיין בע"ה שט"ל ספ"ד ש' הגלגולים הקדמה י"ג והסקד' ג' ד' ה' וד"ע ע"כ ש' חלקוטים חכלים סו' כ"ד ועיין מ"ש רבינו בע"ה סכ"ו פ"ה כי כפי נילוחיו של האדם כך הם שני ימי חייו יע"ש וגמלא דחם כבר נמר לברר נילוחיו וגמר שני חייו חו' לריך לו' פסוק חנו' להמשיך את רוחו או נשמתו ולפעמים אפשר שהאדם גמר לברר כל נילוחיו קודם זמנו ומה קודם זמנו דעומד בעוה"י לבטלה חנו' בש' הגלגולים שלפעמים מה חיה ח"ה בחור קודם זמנו שכבר תיקון קודם זמנו וזכו מ"ס רז"ל יגער' בון וכו' (ירושלמי דברכו' פ"ב מדרש רבה ס"ר השירים פ"ו) ולזה לרי' האדם כשידע בעצמו שכבר השלים נפשו לו' פ' נפשי אויחך בלילה : שם והעטם הוא כי בו נכלל ג"ב שם חבי"ה ע"כ בש' פט"ח הלשון יוהר מחוקק ז"ל וכבר ידעת כי חלסים הוא גימ' חבי"ה חדג"י והנה לכן הוי"ה והלחים הוא שמו של יוהר מאחרים והוא כי עול' ג' יב"ן ע"כ ופירושו כי בכללות כל ג' שמות אלו חבי"ה הוי"ה חדג"י הם ג' יב"ק כמ"ס חוי"ה והלחים לכן הוי"ה והלחים שמו שלים :

ו שם אז לחם שטרים וכו' ועיין בש' רוח הקדש וכו' שם ד' כ"ד ע"ב והוד כ"ו לחיקון המולוח שז"ל יע"ש (מ"ס ועיין בש' רוס"ק כי הוא מדבר על בחי' המזיקין חנו' שם) מ"ס בסוד כולו זרע אחת כמבואר חללינו ע"כ ש' חלקוטים ולקוטי חורה בורמים סו' ב' **ב"ש** מ"ב הוא בחי' קרקפתא דרישה דז"ה ע"כ כן כתב רבינו בכוונת הברכה בש' מאזורי כשצ"י פ' עקב והוא ג"כ בנ"ש דכ"ב בכונת מטבע ברכה ועיין בע"ה ש"ד פ"ה יע"ש בסוד כל מ"ב ברישא יע"ש :

דרוש תיקון חצות דרוש א' פט"ה פ"ג מ"ס חיקון חלום (לעיל דף ח' בענין נט"י עיין מ"ש) ס' חל"י דק"ו שאלה מ"א : שם וירחן פניו ידיו ורגליו ע"כ דעת הרמב"ם והראב"ד השיג עליו בה' הפלה פ"ד ועיין להרב כ"מ ועיין מה

ואז תוכל המלכות לעלות בעולם האלי' להטעות פרטק גמור מ"ם וסוד ענין זה הוא כמה שנטעם כי המל' נתמעטה בסוד מד נקודה בלבד וירדה עד עולם העשיה. אבל ז"א לא נתמעט ממנו רק ג"ר שהם בחי' המוחין שבו ולא נשאר לו אלא ר"ק כמספר ו' של הויה הרמוזה אליו ולסיבה הנו' הם יורדין אלו הבחינות של ז"ן שנמשכו אליהם מן הווג הנעשה ע"י הקש מן א"י וירדו עד הבריאה וע"כ יש בהם כח ויכולת לעלות אח"כ בעולם האלי' להזדווג עם ולהיות כי כונתו היא להמשיך ההמשכות האלה בבריאה לכן א"י ממשיכין עדיין רק המוחין דו"ק (ו' כמ"ש עניינם ו') ואחר כך בהפלת י"ח בצרכי אבות נמשכות ג"ר עננין ה' אל ז"א ג"כ כמו שית' שם. ודע כי קודם שהאמר קיש לריך שתכין לקיים מ"ש שנלעונו לקרות קיש ב"פ בכל יום ובכח מלואו זו תכין כי ע"י כח שוכל להעלות המ"ן אלו ולהוריד המוחין כמ"ש בע"ה. גם דע כי ד"פ תקנו לומר ק"ש בכל יום והם ב' בבקר וא' בערבית וא' על המטה וכבר נבאר עניינם לעיל ע"ש. גם כבר הודעתך כי יש לז"א שני בחי' דמוחין א' מסטרא דאבא וא' מסטרא דאימא. גם כבר הודעתך כי כל בחי' מוחין אלה הם מתפשטין בכל הז"א בג"ר ובג' אלמנעו' ובג' אחרונות וכאשר הם מתחילין לנכנס בו בחמילה נכנסין ג' פרקין תחתין שלהם דנהי' דאימא תוך ג"ר דז"א. ואח"כ יורדין שלשה פרקין אלמנעו' בג"ר דז"א וע"י זה יורדין הני פרקין תחתין בג' אלמנעו' דז"א ובהיות אשר אלו הו' פרקין ירדו ותלכשו בג"ר דז"א ובג' אלמנעו' דידיה אז הם נק' מוחין דו"ק לפי שאין אלו אלא הו' פרקין תחתין של המוחין ועוד כי הלא אלו עתידין אח"כ לירד יותר למטה בויק דז"א כמ"ש בע"ה. וכאשר אח"כ יורדין גם הג"פ עלאין בז"א אז יורדין ג"פ תחתין בג' החטויות דז"א וג' אלמנעו' בג' אלמנעו' וג' עליונים בג' עליונות ואז הוא שלם במוחותיו ונק' גדול ודעתו שלימה בכל המוחין הראוים לו והרי זה בבחינת המוחין דאימא וכעד"ו בבחי' המוחין דמסטרא דאבא. והנה בזווג ק"ש אין נכנסים בז"א רק המוחין דו"ק דאימא בלבד אבל כל המוחין דאבא וגם ג"ר דמוחין דאימא אינם נכנסין עד ברכת אבות כמשי"ת שם בע"ה:

והנה כל זה שביארנו הוא בבחינת המוחין גדלות שהם מוחין דהויות אבל נודע כי קודם שיכנסו אלו לריך שיקדימו לנכנס בז"א המוחין דקטנות שהם מוחין של שמות אלהים ונדע מ"ש כי יש ג' מיני מוחין א' מוחין דזמן העיבור וא' מוחין דזמן היניקה וב' בחי' אלו הם שמות אלהים והג' הוא מוחין גדלות שהם של הויות, ונמלא שפחה בק"ש אלו ממשיכין מוחין גדלות דו"ק בלבד. גם הודעתך כי יש בכל בחי' מוחין ענין המוחין הפנימיים והמקופין הן במוחין דעיבור הן במוחין דיניקה הן במוחין גדלות גם דע כי כמו שיש מוחין מסטרא דאבא ומסטרא דאימא בזמן הגדלות כך יש מוחין דז"א בזמן העיבור והיניקה אמנם הם שמות אלהים כנו' וע"ש:

ונבאר עתה ענין הק"ש כי הנה בזמן הק"ש עדיין אין הז"א שלם בכל בחי' המוחין דיניקה כולם ולכן לריך בתחיל' להשלים בו המוחין דיניקה ואח"כ לריך להשלים לו המוחין דו"ק גדלות אמנם יש שינוי בין הדי"ם שא"י ק"ש בכל יום כנו' ואין כולם שוים וטעם הדבר הוא כמה שנתל' כי לסבת גלות ומורבן ביה"ט שינוי ופגם ח"ו במוחין עלאין דז"א משא"כ בזמן בהמ"ק שאז תמיד היו ז"ן שלמים במוחין גדלות שלהם אבל אחר החורבן נחסרו אמנם אין הזמנים שוים כי הלא פשוט הוא שמדת החסד יזרר מתפשטת בעולם בבקר מערב לפי שבערב הם דינין תקיפין ונמלא שפד' ק"ש הם משוטים זו מזו וגם לסבה זו נמשך שינוי אחר כי גם ענין הזווגים אינם שוים כי כפי המוחין שיש בזמן הזווג הואוהו כי יהיה כמו ופעולתו והנה שינוי הזווגים ה' ד' כנגד ד' ק"ש וגם לסיבה זו גם התפלות אין ענינם שוה והנה טעם היותם ג' תפלות ולא ד' הוא כנגד ג' זווגים ה' הזווג הו' אינו לריך אל התפלה כמ"ש בע"ה. והנה נמלא כי עתה בק"ש אלו לריכים להשלים בתחילה המוחין דיניקה ואח"כ להמשיך בו המוחין גדלות. גם אלו לריכין לדבר אחר שני והוא מש"ל כי כל המוחין דו"ן בני אר"י נמשכין מאבותיהם אשר ע"כ אלו לריכים בתחילה אל ז"ן אר"י וע"י זווג ימשיכו לז"ן מוחין הליך להם. גם אלו לריכים אל כמ'.

הגוף העיקרית בטבע ילזה רמזו רז"ל לבת מלך שהריחה ליקן קדחה כטובע כי לאה היא דמיון אימא עלאה דאחסיא. אבל רחל היא בת ממש ואומרי שהריחה בדמיון המריח מרחוק כי המוחין הנו' נתעלמו ממנה כי הרי לז"א עלמו אינם אלא בסוד אר"מ נעלם. ולכן הדיקוים הנק' עבדיה ע"י שמסרו נפשם על קדושה ה' במלת אחד כנו' יכלו להמשיך אליה הארה בעלמא בחשאי אל המוחין שלה ולא מוחין ממש וזה נרמזו במלת בחשאי ולכן בחי' מלכותו לריך להשפיל ראשו למעלה למטה להורות שממשיך ומוריד הארה הנו' למטה עד רחל כנו'. גם באות ד' של ועד יסין לנמור פרטוק רחל בפרטיות כמובלאה ממש כי עד עתה כל הכול' היתה בלאה כנו'. ולכן גם בד' זו של ועד יסין להמשיך ברחל בסוד אר"מ ולכן סמוך לו והאבת את כי איה היא רחל טוק דז"א הנק' ה' אלהיך. והאבה היא שתמשיך לה הארה הנו' וממ"ס והאבה את ה' אלהיך בכל לבבך שני לבבות והוא שיחבר ויכלול הימין שהוא החסד עם הנבו'. יאח"כ תכלול המל' עמהם והוה ובכל נפשך הוא המל' הנק' נפש. יאח"כ תכלול כולם ותעלם למעלה

בחד' וזהו וכל מהודך. ודברה ב"ם תכין אל מ"ב תיבות שגבר שמע וה"ם שם בן מ"ב שהוא בג"ר הנק' רישא דז"א כנו' בתיקו' ה' ע'. וגם בפי' והיה אם שמוע עד ושמתם יש ע"כ תיבו' וה"ם שם פ"ב והוא בשלשה אלמנעו' דז"א וגם זה תכין במלת עש"ב שהם אותיות ע"ב ש' ובי' ש' היא שלש אלמנעו' ג' קוי השין ובהם ע"ב שמות דויסע ויבא ויט המתחלקים בג' אותיות ה' כ"ד כ"ד כ"ד לכל א' עד מלת ושמתם שהוא עד הטבור:

דרוש ד' ענין כונת יחוד קיש בחרוכה בתכלית הביאור לנמרי ונתחיל מן ברכת אהבת עולם. דע כי הנה ענין ברכת אהבת עולם הוא בהיכל אהבה שהוא בחי' החסד ונדע משי"ה והוכן בחסד כסא יגם הפסוק אומר ואיש כי יקח את אחותו בת אבי' או כו' חסד הוא לפי שמדת החסד הוא המתקן לז"ן והמוזוג איתם. והנה כבר ידעת כי כונת התפלות הם לחבר ולזווג ז"ן ויזמן שהיה ביה קיים היו המוחין שלהם תדירין ולא היו מסתלקין. אבל אחר החורבן המוחין באים לפרקי' ומחורין ומסתלקין מהם והיו הטעם שנקרא ז"ן נופלים ואובדים והיו סוד תפלותיו כדי להחזיר בהם המוחין שנסתלקו מהם והענין הוא כי הנה כונתו היא כדי לזווג שוילדו שפע ונשמות בעולם והנה הורדת השפע ה' הוא מן המוחין ואם אין להם מוחין א"ך יולידו כי כן מליטו כי ביהת הקטן אינה ביהת עד שיגדל. והטעם הוא לפי שאין המוחין באים בו עד היותו בן י"ג שנה ולכן לריכין אלו לתת מוחין לז"ן. והנה המוחין הם בשני בחי' או מוחין דג"ר או מוחין דו"ק וכמשי"ת בע"ה. והנה קודם שזווגם בעמידה בתפלת י"ח לריך שיהיו להם מוחין ולכן בהיותו עתה בהיכל אהב' אשר בו סוד הימין המכין בחסד כסא נעשין בו בחי' המ"ן לעורר זווג עליון דאר"י שבעולם האלי' כדי שעי' זווגם יולדו ד' ומשי"ת מוחין לז"ן כדי שגם אלו יזדווגו אח"כ בעת הפלת י"ח. ונמלא כי ענין ק"ש הוא יזיג אר"י והורדת המוחין אל ז"ן. ואח"כ ענין העמידה הוא זווג ז"ן והוה הטעם גדול חומר הק"ש מהתפלה כי הנה רשבי' וחבריו שהיתה תורתם אומנתם לא היו משיגים להתפלל בזמנה אבל כשהיה מניע זמן ק"ש היו יזיגוהו מחד לקרות זווג בזמנה דהיינו פסוק ראשון של שמע ישראל כי בי הוא סוד זווג אר"י. אבל שאר הק"ש היו תיקון אל רמ"ח איברים ד"י כמשי"ת בע"ה. ויהו הטעם שלריך למסור נפשו בד' מיתות ב'ד' כשאומר אחד משא"כ בעמידה ומן הראוי היה לקום משימד בעת הק"י להיות סוד זווג עליון דאלי'. אבל היותו עתה עדיין בעולם הברי' אין אנו תייבין לאומרה משימד כמו תפלת י"ח לפי שאז אנו בעולם הרי'. אבל עתה בק"ש שאדרבא להיותו זווג עליון ונעלם מחד אין ג' כח לעוררו בהיותו למעלה בעולם האלי' אלא בהיותו למטה בעולם הבריאה ולכן א"י לריכין לקרות ק"ש בעמידה והוה טעם סברת ב"ה שאמרו כל אדם קורא כדרכו בין שומד בין יושב ולכן אנו לריכין לומר כהו' שמע ישראל שהוא מפסוקי התורה שבכתב בעולם הבריאה ה' לפי שפרשה שמע אינה אלא באל"י. אמנם נעשה הזווג הזה ע"י התמוררות מ"ן דהיכל אהבה שבברי' ונמלא כי סוד ק"ש הוא לזווג את אר"י ולהת מוחין אל ז"ן ואלו המוחין ירדו עד מקום היכל אהבה שבבריאה

נקראת

דגרות וביאורים: א) אבות כ"י פי' מ"ת וכן הוא כע"פ ס"ג בסו"ט: ב) ע"ה פי' ס"ה: ג) עיפת הורע הוא מן המוחין ספ"ה סס: ד) השפע סס כספ"ה: ה) פי' בהיותו בעולם הבריאה ע"ש: ו) דלמא פ"ה: ז) ועיין מ"ח דף קס"ו ע"א: ח) וכל ה"י דלמא פ"ה סס:

שער ב' שער מאמרי רשבי פי' לר' הארי' זצ"ל

בסוד ת"ה וזהו חיהם שבו נחמנו כל הספי' בכלל וכל ספירה
בפרט בעלמות' להיו' לה מכריע למעלה בראשה ובסופה ובאמצעית'
וכן צבינה עלמה כאשר נחקקו בה האותיות בסוד עשר שבה
במחמה שבה שבעה וצבינה שבה שבעה וצבינה שבה שבעה וצבינה
בחסד שבה שבעה וצבינה שבה שבעה וצבינה שבה שבעה וצבינה
בנלח שבה שבעה ובסוד שבה שבעה וצבינה שבה שבעה וצבינה
נשמה ורוח ונפש . ובמלכות שבה נשמה להם גוף לשיח' לשבו בהם
נשמה ורוח ונפש וכל זה צבינה עלמה . הנה אית' א' מרע'
לכילם למעלה בסוד הדעת ואית' מ' מרע' ככולן באמצע בסוד
ת"ת ואית' ח' מרע' ככולן למטה בסוד ח"ת על ידי יסוד במלכות
ובין שאם הבנים היא כך כולם נחמנו בחומה ע"ד זה כי ממנה
יצי' חומ' ש' דאנא חיתמא דנושפנק' דילך אמת ואית' חקקיה אמת
שהיא ח"ת שצבינה המכריע בכל חקיקה ואמרה ח' שדאוי' ש' צ' צ' צ'
העולם שבה ו' קצות דז"א בסוד ח"ת על ידי היסוד שהיא
המכריע האחרון שצבינה ומשם ימשך להם האור להחיותם . ואמר
לה קב"ה שהיא בינה שגם היותה קדוש' ממקו' הקדוש הנה מלך
היותה הכרעה אחרונה הרחמים מועטין והדינים גזרים וימשך
ממנה מיחה לאנשים לדיקים שקיימו החוקה מאלף ועד תי"ו על
ידה מפני שלא מיח' ברשע' כנודע ולפי שהכרעה אחרונה שם
הדינים גזרים ביותר ושמה הרשע ולריך הכרע' ללך הטוב ולמחות
ברשעים והם לא עשו כן נעשו בה חומ' ש' וברשעים דילך ימוטון
ועוד שגם הכרעה זו אחרונה תהיה ללך דינא חקיקא כי שם
מקומה ותהיה חיתמא דמות ולפיכך חין ראוי לברא העולם בהארה
זאת המועטת כי יגברו הדינים ויתקלקל העולם :

עאלת את ש' קמיה אמרה קמיה ריבין עמין ניהא קמך
למנרי בי עלמא כו' (ע"מ של"ה פ"ג) הנה נורת ש'
מורה על שלשה אבות המיוחדין במלכות על ידי יסוד כד"ש
כרוה גריבי העם במחוקק דא יסוד והיא סוד נקודת ליון שבה
הנעשית על ידי האבות הנכנסין בה ביסוד ועיטין לה נקודה זו
כנגד היסוד כדי שיכנס בה היסוד הקדוש בסוד בחולה שפחה
סמום ובעלה עושה אותה כלי וזהו ברא חפרוה שרים חפרוה ממש
כרוה גריבי העם כרוה ממש ולפ' נקראת שדי המורה על היסוד כנו'
והנה למעלה בנקודה נקרא שדי בין שדי ילין ברפה רחמים ולמטה
שדי דרגש דין כי שמה חמשה גבורות ולמעלה הוא מקום היסוד
האמיתי ולמטה מקום היסוד שנשתלשל והגדיל וזה רחמים וזה
דין ועלמה (ע"ב) ש' לעולם הבינה ש' צ' צ' צ' צ' צ' צ' צ' צ'
שהיא בחי' התפשטות אור עליון לתקן נקודת ליון שבה לאסוף
ה' גבורות אל מקום אחד והיתה התשובה יארת אמת כנגד חסד
ועב אמת כנגד גבורה וקשט אמת כנגד ח"ת אבל הואיל ואחיון
דיופא שם ק"ר כי ק' דוגמ' ה' מויופת כקו"ף בפני אדם ור'
דוגמת ד' מויופת וכמו שיש למלכות שתי בחינות אש בחינת
ה' ואש בחינת ד' בסוד ה' ד' הווח וכן ש' בבחינת נקודת ליון
שבה ומאיותיות אלו נעשות שרה. שרה תפוחים בן סטרא אחרת
יש לה בחינת ק'. ובחי' ר' ובחינת ש' נקודת אמלעית דסטרא
אחרת ונעש' שקר והנה בעולם הנגלה יש שתי נקודות נקודת
ליון אמלעית היסוד כנגד מלכו' ונקודת גן עדן אמלעית כל העולם
כנגד בינה . וכנגד שתי שינין בהפילין ש' דחלת ראשין כנגד
נקודת ליון שבמלכות וש' דארבע ראשין כנגד נקודת אמלעית
שבצבינה וזו נעלמה מאד ולפיכך היא של ד' ראשין כי ע"י אבו'
שבאבא עלא' עם סוד הדעת נעשה לה נקודה זו והם הם
שחפרוה וכרוה והיא היא מ' פתוחה שיש לה ד' ראשין שם
ד' כוחלין ויש לה פתח פתוח למטה והה' תפאה יש לה ג'
נוחלים דוגמת ש' של ג' ראשין ופתחה בלדה למעלה וזהו
פתח התבה בלדה תשים לסטרא אחרת יש לה נקודה אמלעית
נקודת המדבר ונעשית לה נקודה זו על ידי ש' דוגמת
הטוורה נקודת מלכות ולפיכך אמר הואיל ואחיון דיופא נעלין
לך למהו עמיהו לתפור בור שמין בורות ושברים דמסטרא אחרת
ואם היה העולם נברא בש"ן היו גיבדין הקליפות וסטרא אחרת
כי ממנה קיומם והעמדתם דלית סטרא אחרת דלית ביה נהירו
דקיק מסטרא דקדושה ומה יוד דחפירת הבאר כי אי אפשר
בלא טיפי דמים והם טהורים ויורדים למטה לסטרא אחרת
ומהם יש קיום להם :

ודע כי בזיוג עליון כשנתקנה כלה העליונה ילאו טיפי דמים
תחילה וזו נאמר ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום
אדום ממש דינין וכן כשנתקנה כלה התחתונה נאמר בה ואלה
המלכים

רחגליה יסור אלא חיהו בה' כלומר עלמא סתירה נרמו בה' ולא
מטלמא דאחגליה והכונה כי ה"ה"א היא בינה עלמה בסוד מ"י
פועל בחסד שבה וחסד שבה גובר על אהר' ספירו' שבה וכן הגבור
על זה הדרך ודי בזה ומגל מקום עיקר הפירוש המוליא
במספר ביאר על ידי מה מוליא יאמר במספר שהוא סוד
קול דנפיק משופר כמו שביאר ריש פ' פקודי וכן הקורא למי היה
פירש ואמר ה' נכחות שמו אבל כאן אמר המוליא ולא פירש על
ידי מ' ו"ש שאורח סתים הוא ממלכה עלמה בסוד מלכות שבה.
כך מלאחי' כס' אשמורת הבוקר ד"ח ע"ב קודם זה המאמר
מהו"ה ק"ד' ע"ב ו"ל דע לך אחי כי האותיות הם אירות
מבהיקים ומיחירו' וכונה כל אית ואית שהיה רעו' לשיברא
העולם הוא (ע"ב) התפשטות אורה והאחלטה בעולם ולכן כל
אות ואות היה רעו' לשיברא בה העולם ננו' לקמן בפ"י אות
נו"ן דע כי האותיות בהיוון בבטן מ"י אימא עלאה כיון שילאו
ילאה האלף אחי' ואח"כ ב' ואח"כ ג' עד תי"ו ובין שילאה
התי"ו באחלטה היא היתה ראשונה שהיא היתה אלל הבינה והיו
האותיות אלל הבינה עד תשר"ק וזה סדרן כי אלל הבינה היתה
תי"ו ע"ז הדרך תשר"ק לעש"ם נמלכ"י טח"ו הר"ג ב"א ולפי"ז
שהיואל ראשון הוא אחרון והיואל אחרון הוא ראשון ולפי שהתי"ו
ילא באחרונה היא היתה ראשונה לפי שהיתה קרובה לבינה ולזה
היא שאלה בראשונה ואחריה ש' ואחריה ר' ואחריה ק' וכן כולם
עד ב' וכנו"ל לקמן) :

שם בד"ב ע"ב ו"ל והועתק גם סכתובת ידי הרב הגדול ולה"ה
בראשית רב המנוגה סבא אמר אשכחן אחיון בהפוכא'
בית בקדמיהא ולבחר ב' בקדמיהא היינו בראשית
ברא לבחר אלף בקדמיהא ולבחר אלף בקדמיהא היינו אלהים
אח' לבחר . אלא כד בעא קב"ה למברא עלמא כל אחיון שהיוון
וקרין אלפין שגין עד דלך ברא עלמא הוה מסתכל קב"ה
ואשחטעט ערו כד בעא למכרי עלמא ארו כל אחיון קמיה
מסופא ארישיהו כו' :

הנה הרגיש שתי קישויות אחת היפוך האותיות ב' קודם א'
ועוד כפל האותיות בני פעמים א' ושני פעמים ב' ולז"א
שכשרה קב"ה שהוא הבינה להוילא שש קצוות הנקראת עלמ'
כנודע ומשם נשתלשלו המדרגות עד עולם הזה השפל היו כל
האותיות סמויות צבינה כי שם נלטיירו ונרשמו האותיות ולא
ילאו לחזק עדין וסרין אלפין שינין עד לא ברא עלמא הם חממה
וצינה שז"א מוחין דליה והוה מסתכל קב"ה שהוא בינה
ואשחטעט ערו שגין מין נוקבין שבה כמו שהמלכות נשמות
הלדיקי' שמשחטעט בהם הם המיין נוקבין שבה כן האותיות
לבינה וגמלא כי כל האותיות היו צבינה עליון הנקרא אימא
עלמה ונמשכו עד בינה תחתונה שבז"א והיתה אימא עלמה
משחטעט בהם בסוד מין נוקבין וכאשר עלה ברתון בינה
להאלי שש קצוות שבז"א הנקרא עלמא וכן משש ולמטה עד סוף
המדרגות . אלו כל אחיון קמיה מסיפא ארישיהו כי כאשר
נחקקו האותיות קודם יארת א' ואח"כ ב' וכן כולם ויחנה ת'
באחרונה והיא סמוכה אל הבינה כי היואל ראשון הוא אחרון
לבינה ולפיכך עאלת אח' ה' בראשונה צבינה עלמה ועוד כי
מחילה נבראת א' על ידי בינה ואח"כ נבראה ב' על ידי צי'
בהחלשות א' וכן הג' בהחלשות א"ב וכן ד' בהחלשות א"ב'
וכן כולם עד ת"ו עשם המספר וגמלאות אית ח' נבראת על
ידי מסכים הרבה וקרובה אל הקליפות ולפיכך תי"ו חיים תי"ו
מות . ולזה עאלת ח' כי ההעלם הוא הנילוי ועל ידי רוב מסכיה
יושג אור המאלי העליון בעולם השפל הלזה ולכן היותר נגלה
עאלת בקדמיהא שיברא בה העולם כדי שיוכלו להשיג אור
העליון ובג"ד תי"ו היא חותמא דנושפנקא סוף אותיות אמ"ת
כדאמרינן בבה הכי והתוסס כשחומיין בו הראשון הוא אחרון כן
הוא (דף י"ב ע"א) אות ח' אחרונה לחותם וראשונה לנחתם
והאותיות היו צבינה בסדר ונתרמו אחרי אלפי שנין בהפך ולפיכך
עאלת תי"ו תחילה קמי בינה עלאה וכן כולם ומהו ענין חותם
זה ולמה נכתבו ג' אותיות אלו לחותם . כי כמו שח"ת למטה
ספירה מכריע למעלה בסוד הדעת ובאמצע בסוד ח"ת ולמטה
על ידי היסוד ולפיכך נקרא ח"ת אמת ראש הספירות ואמצען
וסופן כי הוא מכריע בראש הספירות ובאמצען וסופן כן בכל
ספירה וספירה אחר שהיא כלולה מעשר . ח"ת שבה מכריע בה
למעלה בסוד הדעת שבה ולמטה בה בסוד יסוד ומלכות ובאמצע